

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 527/87 af 23. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 528/87 af 23. februar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 529/87 af 23. februar 1987 om fjerde ændring af forordning (EØF) nr. 646/86 om fastsættelse af eksportrestitutioner for vin ... 5
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 530/87 af 23. februar 1987 om undtagelser fra kvalitetsnormerne for agurker for produktionsåret 1987 6
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 531/87 af 23. februar 1987 om undtagelse fra kvalitetsnormerne for sød peber for produktionsåret 1987 7
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 532/87 af 23. februar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 2681/83 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for olieholdige frø 8
- ★ Kommissionens beslutning nr. 533/87/EKSF af 23. februar 1987 om fastsættelse af reduktionssatser for andet kvartal af 1987 i forbindelse med beslutning nr. 3485/85/EKSF om forlængelse af en overvågningsordning og et system for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien 9
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 534/87 af 23. februar 1987 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn 10
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 535/87 af 23. februar 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan 12

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

87/135/EØF :

- * **Kommissionens afgørelse af 23. februar 1987 om godtagelse af tilsagn afgivet af Kyocera Corporation i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan og om afslutning af undersøgelsen 36**

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 527/87

af 23. februar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 135/87⁽⁴⁾, og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. februar 1987;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 135/87 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 17 af 20. 1. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne	
		Portugal	Tredjelande
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	9,23	190,56
10.01 B II	Hård hvede	43,91	264,87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
10.02	Rug	38,30	181,02 ⁽²⁾
10.03	Byg	36,57	188,36
10.04	Havre	94,86	158,55
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	—	181,77 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
10.07 A	Boghvede	36,57	129,27
10.07 B	Hirse	36,57	155,01 ⁽⁴⁾
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	22,48	183,58 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
10.07 D I	Triticale	(?)	(?)
10.07 D II	Andre varer	36,57	64,37 ⁽²⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	27,81	281,67
11.01 B	Rugmel	68,51	268,31
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	81,64	424,13
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	27,96	302,13

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under pos. 10.07 D I henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Den i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/86 omhandlede afgift fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3140/86 ved licitation.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 528/87

af 23. februar 1987

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugs politik's rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2011/86⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. februar 1987;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt indført fra tredjelande skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)					
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	0	0	0
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	0	0	0	0,55
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)						
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
11.07 A I a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 B	Brændt malt	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 529/87

af 23. februar 1987

om fjerde ændring af forordning (EØF) nr. 646/86 om fastsættelse af eksportrestitutionser for vin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85⁽²⁾, særlig artikel 20, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for vin er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 646/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3468/86⁽⁴⁾;

den konstaterede prisudvikling for rød bordvin på de spanske markeder berettiger en tilpasning af det restitutionsbeløb, der gælder for disse vine i Spanien; den pågældende forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EØF) nr. 646/86, kolonnen »Restitution gældende i Spanien«, ændres »0,70« for rød bordvin og rosé bordvin henhørende under pos. ex 22.05 C I, C II i den fælles toldtarif til »0,90«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 60 af 1. 3. 1986, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 319 af 14. 11. 1986, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 530/87

af 23. februar 1987

om undtagelser fra kvalitetsnormerne for agurker for produktionsåret 1987

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1351/86⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kvalitetsnormerne for agurker er fastsat i bilag I/2 til
Rådets forordning nr. 183/64/EØF⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 845/76⁽⁴⁾; ved bilag VII til Rådets
forordning (EØF) nr. 1194/69⁽⁵⁾ er der fastsat en klasse
III; normerne hindrer markedsføring af visse størrelser,
som sandsynligvis vil kunne afsættes på markedet;kvalitetsnormerne bør udføres således, at der tages hensyn
hertil; der bør indhentes tilstrækkelig erfaring, inden der
foretages en endelig ændring af normerne, og der bør
derfor igen fastsættes midlertidige undtagelser fra kvali-
tetsnormerne for agurker;Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for
Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For produktionsåret 1987 gælder følgende undtagelser fra
bestemmelserne i bilag I/2 til forordning nr. 183/64/
EØF:

1. I afsnit III »Størrelsessortering«, indsættes:

»(iv) Ovennævnte bestemmelser gælder ikke for typen
korte agurker.«2. I afsnit VI »Mærkning«, litra B, »Produktets art«,
indsættes:»korte agurker« i alle tilfælde, hvor det drejer sig om
denne type agurker«.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.*På Kommissionens vegne*

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.⁽³⁾ EFT nr. 192 af 25. 11. 1964, s. 3217/64.⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 10. 4. 1976, s. 30.⁽⁵⁾ EFT nr. L 157 af 28. 6. 1969, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 531/87
af 23. februar 1987

om undtagelse fra kvalitetsnormerne for sød peber for produktionsåret 1987

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1351/86⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kvalitetsnormerne for sød peber er fastsat i bilaget til
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2397/76⁽³⁾;

der er sket en betydelig udvikling i salget af peber i små
pakninger bl.a. med hensyn til produktets ensartethed;
kvalitetsnormerne bør udformes således, at der tages
hensyn hertil; der bør dog indhentes tilstrækkelig erfa-
ring, inden der foretages en endelig ændring af
normerne; på nærværende tidspunkt bør der derfor igen
fastsættes en midlertidig undtagelse fra kvalitetsnormerne

for sød peber, uden at produktets kvalitet i øvrigt forrin-
ges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for
Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1987 gælder følgende undtagelse fra
bilaget til forordning (EØF) nr. 2397/76:

I afsnit V »Bestemmelser vedrørende præsentationen«,
litra A, »Ensartethed«, indsættes som nyt afsnit efter første
afsnit:

»For småpakninger af sød peber på 1 kg og derunder
er ensartethed kun krævet for oprindelsesland og
kvalitetsklasse«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.

⁽³⁾ EFT nr. L 270 af 2. 10. 1976, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 532/87

af 23. februar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 2681/83 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 27, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2681/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3695/86⁽⁴⁾, fastsattes størrelsen af den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1594/83 af 14. juni 1983 om støtten til olieholdige frø⁽⁵⁾; i betragtning af prisudviklingen på verdensmarkedet og størrelsen af den støtte, der er fastsat i de seneste måneder, er det nødvendigt at forhøje sikkerhedsstillelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 27, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2681/83, ændres:

- i første led »35 ECU« til »40 ECU«,
- i andet led »45 ECU« til »47 ECU«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 341 af 4. 12. 1986, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 44.

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 533/87/EKSF

af 23. februar 1987

om fastsættelse af reduktionssatser for andet kvartal af 1987 i forbindelse med beslutning nr. 3485/85/EKSF om forlængelse af en overvågningsordning og et system for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3485/85/EKSF af 27. november 1985 om forlængelse af en overvågningsordning og et system for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal fastsættes reduktionssatser for visse produkter for andet kvartal af 1987;

der er foretaget undersøgelser i samarbejde med virksomhederne og deres organisationer —

Gruppe I a :	53
Gruppe I b :	46
Gruppe II :	47
Gruppe III :	53
Gruppe IV :	39
Gruppe VI :	45.

Reduktionssatserne med henblik på den del af produktionskvoterne, som kan leveres på det fælles marked, fastsættes således:

Gruppe I a :	57
Gruppe I b :	47
Gruppe II :	54
Gruppe III :	56
Gruppe IV :	37
Gruppe VI :	42.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Reduktionssatserne med henblik på produktionskvoter for andet kvartal af 1987 fastsættes således:

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Karl-Heinz NARJES

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 18. 12. 1985, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 534/87

af 23. februar 1987

om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 4, andet afsnit, fjerde punktum,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 372/87⁽⁴⁾;

på grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling, er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for korn, og som er omhandlet i artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 og fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 372/87, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.⁽⁴⁾ EFT nr. L 35 af 6. 2. 1987, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 1987 om ændring af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6	5. term. 7	6. term. 8
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd	0	0	0	0	0	— 30,00	— 30,00
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	0	0	—	—
10.02	Rug	0	0	0	0	0	—	—
10.03	Byg	0	0	0	0	— 20,00	— 20,00	— 20,00
10.04	Havre	—	—	—	—	—	—	—
10.05 B	Anden majs end hybridmajs til udsæd for eksport til :							
	— zone I, zone II b), zone IV b), Den tyske demokratiske Republik og De kanariske Øer	0	+ 20,00	+ 20,00	+ 20,00	+ 20,00	—	—
	— andre tredjelande	0	0	0	0	0	—	—
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	—	—	—	—	—	—	—
11.01 A	Hvedemel	0	0	0	0	0	— 50,00	— 50,00
11.01 B	Rugmel	0	0	0	0	0	— 50,00	— 50,00
11.02 A I a)	Gryn af hård hvede	0	0	0	0	0	— 50,00	— 50,00
11.02 A I b)	Gryn af blød hvede	0	0	0	0	0	— 50,00	— 50,00

NB: Zonerne er angivet i forordning (EØF) nr. 1124/77 (EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3817/85 (EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985).

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 535/87

af 23. februar 1987

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 2640/86⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af PPC-fotokopieringsmaskiner, i det følgende benævnt »PPC« med oprindelse i Japan. Gyldighedsperioden for denne told forlængedes ved forordning (EØF) nr. 3857/86⁽³⁾ med højst to måneder.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede alle eksportører og en række uafhængige importører samt den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som havde indgivet klage, om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. De fremlagde endvidere skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende resultaterne af undersøgelsen.
- (3) På anmodning underrettedes parterne også om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne indrømmedes endvidere en frist, inden for hvilken de efter afholdelsen af disse informationsmøder kunne fremsætte deres bemærkninger. Sådanne bemærkninger undersøges nærmere, og i påkom-

mende tilfælde blev resultaterne af Kommissionens undersøgelse ændret for at tage hensyn hertil.

- (4) Ud over de undersøgelser, der førte til den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, foretog Kommissionen yderligere undersøgelser hos Océ i Nederlandene, hos Olivetti i Italien og hos Rank Xerox i Det forenede Kongerige.

C. NORMAL VÆRDI

- (5) Den normale værdi for de PPC, der var omfattet af den midlertidige told, blev i forbindelse med den endelige undersøgelse generelt fastsat på grundlag af de metoder, der benyttedes ved den foreløbige fastlæggelse af dumpingmargenen, idet der blev taget hensyn til nye beviser, der blev fremlagt af de berørte parter.
- (6) Visse eksportører anmodede fortsat om, at der med henblik på fastlæggelse af den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedspriserne blev taget hensyn til overførselspriserne mellem forbundne selskaber eller salgsfilialer for disse eksportører på det japanske marked. Kommissionen anså imidlertid fortsat en sådan fremgangsmåde for ukorrekt af de grunde, der er anført i betragtning nr. 7 i forordning (EØF) nr. 2640/86, og dette bekræftes af Rådet.
- (7) Nogle eksportører gjorde indsigelse mod udelukkelsen af visse salg eller salgskanaler fra beregningen af den normale værdi, hvor denne var baseret på hjemmemarkedspriserne, med den begrundelse, at disse salg ikke ansås for at have fundet sted i normal handel. Kommissionen fandt det imidlertid godtgjort, at i tilfælde, hvor der var tale om en sådan udelukkelse, havde salget fundet sted over en længere periode (i det mindste referencerperioden fra januar til juli 1985), i betydelige mængder og til priser, som ikke gav dækning for alle omkostninger i referencerperioden, der ansås for at være en rimelig tidsfrist som omhandlet i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2176/84. Rådet bekræfter denne konklusion.
- (8) Med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold blev den normale værdi under sådanne omstændigheder og i tilfælde, hvor det øvrige salg, dvs. salg, som ansås for at finde sted i normal handel, udgjorde mindre end 5 % af eksporten til Fællesskabet af den pågældende særlige model, fastlagt på grundlag af den beregnede værdi.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 239 af 26. 8. 1986, s. 5.⁽³⁾ EFT nr. L 359 af 19. 12. 1986, s. 9.

Ud over salg af egne mærker solgte de fleste af eksportørerne PPC til OEM-selskaber (Original Equipment Manufacturers), dvs. importører, der sælger disse varer i Fællesskabet under eget varemærke. Disse OEM-selskaber var almindeligvis selskaber, som tidligere havde fremstillet PPC under eget navn, eller som fortsat fremstillede andre varer inden for kontorelektronik eller -reprografi. Disse maskiner var almindeligvis af en anden konstruktion og havde tekniske specifikationer, der var forskellige fra de maskiner, der solgtes under de japanske producenters eget varemærke. Der fandt ikke noget salg sted af disse OEM-maskiner på det japanske marked i referenceperioden, og der anvendtes derfor beregnede værdier ved fastsættelsen af den normale værdi med henblik på sammenligning med eksportpriserne til OEM-selskaberne.

- (9) Den beregnede værdi blev fastlagt ved sammenlægning af alle omkostninger, både faste og variable, i oprindelseslandet til materialer og fremstilling samt salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger og en rimelig fortjenstmargen. I tilfælde, hvor salget på hjemmemarkedet fandt sted gennem et eller flere datterselskaber, blev der almindeligvis på grundlag af omsætningen foretaget en omkostningsfordeling, hvori disse selskabers salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger indgik ved fastlæggelsen af den beregnede værdi. I andre tilfælde blev der foretaget en fordeling på grundlag af de foreliggende regnskabsoplysninger og den metode, som selskabet selv foreslog. I sådanne tilfælde blev det over for Kommissionen påvist, at den anvendte metode var rimelig, og at resultatet ikke afveg væsentligt fra en fordeling på grundlag af omsætningen.

En eksportør gjorde gældende, at omkostninger til forskning og udvikling ikke burde medtages ved fastsættelsen af den beregnede normale værdi. Kommissionen afviste dette synspunkt, idet sådanne omkostninger var rimelige generalomkostninger, som ifølge artikel 2, stk. 3, litra b), punkt ii, i forordning (EØF) nr. 2176/84 skal lægges til samtlige omkostninger til materialer og fremstilling.

- (10) For så vidt angår spørgsmålet om fortjeneste tog Kommissionen imidlertid visse berørte parter indsigelser vedrørende beregningen af fortjenesten med henblik på fastsættelse af den normale værdi til efterretning.

Som følge heraf godtog Kommissionen, at det med henblik på den endelige fastlæggelse af den normale værdi ville være rimeligt at beregne en fortjeneste for hver eksportør på grundlag af den pågældendes salg af PPC i normal handel på hjem-

memarkedet, som var sammenlignelig med de eksporterede maskiner, og ikke som i forbindelse med den foreløbige undersøgelse på grundlag af eksportørens samlede salg af fotokopieringsmaskiner på hjemmemarkedet. Denne fremgangsmåde er desuden helt i overensstemmelse med den metode, der anvendtes ved fastlæggelsen af den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

Nogle eksportører gjorde gældende, at ved at begrænse beregningen til kun at omfatte salg i normal handel, hvorved visse salg med tab ikke blev medregnet, nåede man frem til en kunstigt høj fortjenstmargen. Desuden anførtes det, at visse salg, der havde fundet sted med tab, burde anses for at have fundet sted i normal handel, idet dette var normal handelspraksis inden for salget af PPC. Kommissionen afviste dette synspunkt, eftersom det i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2176/84 fastsættes, at den normale værdi under sådanne omstændigheder kan fastsættes udelukkende på grundlag af det øvrige salg, dvs. salg med fortjeneste.

Da det salg, der ansås for rentabelt, indbefattede alt salg af maskiner, der i gennemsnit solgtes til priser, som var højere end produktionsomkostningerne, blev visse salg med tab medtaget i beregningen, navnlig i tilfælde, hvor gennemsnitsprisen lå tæt på produktionsomkostningerne.

Hvad angår de eksportører, for hvilke de foreliggende oplysninger var utilstrækkelige til at foretage denne beregning, eller som solgte med tab eller ikke havde noget salg, eller hvor salget af tilsvarende varer på hjemmemarkedet ikke var tilstrækkeligt, anvendtes den gennemsnitlige fortjenstmargen for de øvrige, for hvilke der forelå tilstrækkelige oplysninger, i betragtning af de mange forskellige fortjenstmargener, der konstateredes.

Denne gennemsnitlige fortjenstmargen beregnedes til 14,6 %.

- (11) Ved fastlæggelsen af beregnede værdier med henblik på sammenligning med eksportsalgspriserne til OEM-selskaber anerkendte Kommissionen en forskel mellem salget af en producents eget mærke og salget til OEM-selskaber. Da der imidlertid ikke fandt salg sted til sådanne selskaber på det japanske marked i referenceperioden, var det ikke muligt nøjagtigt at fastslå en eventuel forskel i omkostninger eller fortjeneste (jf. betragtning nr. 22 til 24). Ifølge artikel 2, stk. 3, litra b), punkt ii), i forordning (EØF) nr. 2176/84 skal den beregnede værdi imidlertid fastlægges ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen, og såfremt der ikke foreligger relevante oplysninger om den normale fortjeneste på hjemmemarkedet i oprindelseslandet, skal fortjenesten fastsættes på et rimeligt grundlag.

I betragtning af at Kommissionen således anerkender forskellen mellem producenternes salg af egne mærker og salg til OEM-selskaber, anses det for rimeligt, at der tages hensyn til denne forskel i enten omkostninger eller fortjeneste ved anvendelse af en lavere fortjenstmargen ved fastsættelsen af de beregnede værdier med henblik på sammenligning med eksportpriserne ved salg til OEM-selskaber.

Da der ikke foreligger retningslinjer i form af salget til OEM-selskaber på det japanske marked for så vidt angår en sådan forskel, anses det for rimeligt at anvende samme fortjenstmargen ved fastsættelsen af alle sådanne beregnede værdier, og at denne margin bør være 5 %, i stedet for den gennemsnitlige fortjenstmargen for eksportørernes salg af PPC på hjemmemarkedet, og som benyttedes ved fastsættelsen af de beregnede værdier i forbindelse med andet salg.

- (12) Flere eksportører gjorde fortsat gældende, at salgs-, general- og administrationsomkostninger for deres salgsselskaber i Japan ikke skulle indgå i beregningen af den normale værdi, uanset om den var baseret på en beregnet værdi eller på hjemmemarkedspriserne. Kommissionen finder imidlertid af de grunde, der er anført i betragtning nr. 12 i forordning (EØF) nr. 2640/86, at sådanne omkostninger skal indregnes ved fastsættelsen af den normale værdi.

For så vidt angår salget til OEM-selskaber er der taget rimeligt hensyn til eventuelle forskelle i omkostninger og fortjeneste ved fastlæggelsen af den normale værdi for sådanne salg, jf. betragtning nr. 24.

Endvidere anførtes det, at de med eksportøren forbundne salgsselskabers omkostninger ikke ville være påløbet i forbindelse med visse salg uden om OEM-selskaberne, såfremt salget havde fundet sted på det japanske marked. Da der ikke blev fremlagt tilfredsstillende beviser til støtte for denne påstand, finder Kommissionen, at salgsselskabernes salgs-, general- og administrationsomkostninger bør indgå i beregningen af den normale værdi for disse salg. Kommissionen er endvidere af den opfattelse, at et rimeligt beløb til dækning af sådanne omkostninger skal tages i betragtning ved fastsættelsen af den normale værdi på grundlag af den beregnede værdi, hvor eksportøren ikke kan opvise noget salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet. Disse konklusioner bekræftes af Rådet.

- (13) Alle de eksportører, som tidligere havde stillet krav om, at der blev taget hensyn til betalingen for ibyttetagne maskiner, opretholdt dette krav ved fremlæggelse af deres redegørelser som reaktion på indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Kommissionen undersøgte igen nøje de af de

berørte eksportører fremlagte argumenter, men der blev ikke fremlagt nye oplysninger, som kunne give anledning til at ændre den foreløbige afgørelse som beskrevet i betragtning nr. 13 og 14 i forordning (EØF) nr. 2640/86.

Disse beløb for ibyttetagne maskiner betales af producenten enten direkte til den endelige bruger eller til forhandleren, således at denne kan udbetale beløbet til den endelige bruger for ibyttetagne maskiner. Betalingen er således et supplement til og betales uden forbindelse med en eventuel rabat, som ydes, og den eneste fordel for producenten (eller forhandleren) er altså salget af den nye maskine. I modsætning til normal rabat får producenten ved betaling for ibyttetagne maskiner noget til gengæld. Da de ibyttetagne maskiner trækkes ud af markedet, bortset fra visse ganske særlige tilfælde, står deres værdi ikke i forbindelse med direkte videresalgsmuligheder. Værdien for producenten af fjernelsen af ibyttetagne maskiner fra markedet består derimod af den fordel, han høster af eller tillægger den deraf følgende begrænsning af markedet for brugte PPC i Japan. Efterspørgslen efter nye maskiner opretholdes på det højest mulige niveau, hvor priserne derfor også kan holdes på et højere niveau, end det ville have været tilfældet, hvis der havde været et marked for brugte maskiner. Denne større efterspørgsel og deraf følgende større produktion skulle normalt medføre større stordriftsfordele og tilsvarende større fortjeneste.

Nogle eksportører gjorde gældende, at en del af betalingen for ibyttetagne maskiner i realiteten var en rabat, og at der derfor skulle tages hensyn hertil.

Kommissionen modtog imidlertid ikke tilstrækkelige oplysninger til, at den enten kunne fastslå gyldigheden af dette krav eller foretage en nøjagtig kvantificering heraf. Undersøgelsen viste, at der rent faktisk ikke var noget marked for brugte maskiner i Japan. Kommissionen konstaterede endvidere, at hver eksportør tilbød forskellige rabatordninger ud over betalingen for ibyttetagne maskiner. Sådant betaling blev i alle tilfælde beskrevet som betaling for ibyttetagne maskiner og var stort set uden undtagelse betinget af fjernelse af de brugte maskiner fra markedet. De faktiske omstændigheder taler derfor for, at eksportørernes anbringender er uden hold i virkeligheden, og endvidere kræves det efter artikel 2, stk. 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84, at eksportørerne skal bevise gyldigheden af sådanne anbringender, hvilket de ikke har gjort i dette tilfælde.

En eksportør gjorde gældende, at han allerede ved faktureringen tog højde for betalingen for den ibyttetagne maskine. Han påstod endvidere, at han ikke krævede af forhandlerne, at de skulle bevise, at de pågældende maskiner blev fjernet fra markedet for at kunne opnå nævnte betaling.

Rådet er af den opfattelse, at fakturaprisen ikke nødvendigvis er den afgørende faktor ved dumpingberegningen. I det foreliggende tilfælde var visse rabatter og betaling for ibyttetagne maskiner allerede trukket fra i fakturaprisen. Der var derfor taget passende hensyn til disse typer nedslag i prisen. Det forhold, at der praktisk talt ikke findes noget brugtmarked for PPC i Japan, viser at forhandlerne næsten uden undtagelse fjerner maskinerne fra markedet, og den pågældende eksportør opnåede derfor tilsigtet eller utilsigtet samme fordel som alle andre PPC-producenter i Japan. Eksportøren forelagde ingen tilfredsstillende dokumentation med henblik på at bevise, at det modsatte skulle være tilfældet.

- (14) Kommissionen er således af den opfattelse, at på trods af de mange forskellige metoder, der benyttes både for så vidt angår sådanne betalinger og behandlingen heraf ud fra et regnskabsmæssigt synspunkt, kan de samme principper anvendes for alle betalinger for ibyttetagne maskiner på det japanske marked. Kommissionen har derfor fastslået og Rådet bekræftet, at betalingen for ibyttetagne maskiner for producenten repræsenterer en værdi ud over værdien af selve salget, og at ibyttetagningsbetalingen i betragtning af de fordele for alle producenter af PPC på det japanske marked, der følger af denne praksis, faktisk repræsenterer den værdi, som fjernelsen af de ibyttetagne maskiner fra markedet har for producenten.

D. EKSPORTPRIS

- (15) Ved modtagelsen af redegørelser fra visse eksportører vedrørende indholdet af betragtning nr. 16 i forordning (EØF) nr. 2640/86 tog Kommissionen de faktiske forhold op til fornyet undersøgelse i tilfælde, hvor datterselskabet, selv om det ikke formelt var importør, udførte en importørs sædvanlige funktioner og bar dennes omkostninger. I disse tilfælde tog det imod ordrer, indkøbte varen fra eksportøren og videresolgte den — normalt til en højere pris — til f.eks. uafhængige kunder. Disse kunder var distributører af den pågældende vare i områder, sædvanligvis medlemsstater, i hvilke eksportøren ikke havde et import- og distributionsdatterselskab. De fik teknisk bistand og service gennem eksportørens datterselskab i Fællesskabet, og dette datterselskab havde betydelige udgifter til direkte reklame for den pågældende vare i Fællesskabet og i form af støtte til de pågældende uafhængige kunders egen reklamevirksomhed.

Det blev gjort gældende, at den eksportpris, der under sådanne omstændigheder betales eller skulle betales, i medfør af artikel 2, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2176/84 burde være den pris, som datter-

selskabet fakturerede den uafhængige kunde i Fællesskabet.

I forordning (EØF) nr. 2640/86 accepterede Kommissionen delvis eksportørernes argumenter. Rådet er imidlertid nu af den opfattelse, at eksportprisen er den, der anvendes mellem den japanske eksportør og dennes datterselskab i Fællesskabet, idet datterselskabet, selv om det ikke formelt er importør af varen, dog varetager de funktioner, der typisk er tillagt et importdatterselskab. Da denne pris er en overførselspris, kan den ikke anses for pålidelig. Eksportprisen bør derfor beregnes på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare først sælges til en uafhængig kunde, idet der indrømmes fradrag for de omkostninger, der påløber i det pågældende datterselskab, som fastsat i artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84.

På grundlag af de oplysninger, der er fremlagt af de berørte parter, er der foretaget en passende fordeling for at tage hensyn til de forskellige omkostninger, som påløber i det forbundne selskab i forbindelse med salg til forskellige kategorier af uafhængige kunder.

- (16) Rådet bekræfter resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse vedrørende anvendelsen af artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84 som beskrevet i betragtning nr. 17 i forordning (EØF) nr. 2640/86. For så vidt angår spørgsmålet om salg til OEM-selskaber som omhandlet i betragtning nr. 18 i nævnte forordning bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens undersøgelse, ifølge hvilke der bør foretages de nødvendige justeringer af eksportpriserne for at tage hensyn til de funktioner, som eksportørens datterselskab varetager i forbindelse med sådanne salg.

Rådet bekræfter endvidere resultaterne af Kommissionens undersøgelse som omhandlet i betragtning nr. 19 til 24 i forordning (EØF) nr. 2640/86.

E. SAMMENLIGNING

- (17) Med henblik på en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, såsom forskelle i fysiske egenskaber og forskelle i salgsvilkår, hvor det på tilfredsstillende måde kunne godtgøres, at der var en direkte forbindelse mellem disse forskelle og det pågældende salg. Dette var tilfældet for så vidt angår forskelle i kreditvilkår, garantier, provisioner, løn til sælgere samt emballerings-, transport-, forsikrings-, håndte- og ekstraomkostninger.

- (18) Hvor det var muligt, blev alle sammenligninger foretaget på samme handelstrin. For at gøre eksportprisen og den normale værdi sammenlignelige, blev der taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne sammenlignelighed i henhold til artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84.
- (19) Hvad angår forskelle i fysiske egenskaber leverede nogle eksportører PPC på hjemmemarkedet uden reprografiske tromler, idet disse leveredes som led i en vedligeholdelses- eller servicekontrakt, der indbefatter leveringen af hjælpematerialer, såsom toner og fremkalder. I tilfælde, hvor der sælges sammelige maskiner til eksport inklusive den reprografiske tromle, bør der foretages en justering af den normale værdi for at tage hensyn til denne forskel. I artikel 2, stk. 10, litra a), i forordning (EØF) nr. 2176/84 fastsættes, at i sådanne tilfælde baseres justeringerne normalt på den virkning, som sådanne forskelle har på markedsværdien i oprindelses- eller eksportlandet, og at såfremt der ikke foreligger oplysninger om priserne på hjemmemarkedet i det pågældende land, eller såfremt sådanne oplysninger ikke giver mulighed for en passende sammenligning, baseres beregningen på de produktionsomkostninger, der har ført til disse forskelle. For visse eksportørers vedkommende foreligger priserne på tromler ikke særskilt på hjemmemarkedet, da priserne er inkluderet i servicekontraktprisen. I sådanne tilfælde beregnes justeringen på grundlag af den beregnede værdi af tromlen gennem tillæg af produktionsomkostningerne som defineret i artikel 2, stk. 3, litra b), punkt ii), i forordning (EØF) nr. 2176/84, samt en rimelig fortjenstmargen. Da der ikke forelå tilfredsstillende oplysninger om fortjenesten på salget af tromler i Japan, ansås det for rimeligt at fastsætte samme margin som for selve PPC-maskinen (se betragtning nr. 10).
- (20) Der blev også stillet krav om justeringer for så vidt angår administrations- og generalomkostninger. I artikel 2, stk. 10, litra c), i forordning (EØF) nr. 2176/84 fastsættes, at justeringer for forskelle i salgsvilkår begrænses til forskelle, som har direkte tilknytning til de pågældende salg, og at der almindeligvis ikke foretages justeringer for forskelle i administrations- og generalomkostninger. Eftersom Kommissionen ikke i noget tilfælde i den foreliggende sag fandt det godtgjort, at administrations- og generalomkostninger henhørte under de kategorier, der kunne betragtes som havende direkte tilknytning til salget, bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse som omhandlet i betragtning nr. 26 i forordning (EØF) nr. 2640/86, ifølge hvilke der ikke kan indrømmes justering for forskelle i sådanne omkostninger.
- (21) Nogle eksportører stillede i deres redegørelser til Kommissionen, som blev indgivet efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, de samme eller lignende krav, som de i betragtning nr. 27 i forordning (EØF) nr. 2640/86 omhandlede. Kommissionens syn på disse spørgsmål, som der er redegjort for i betragtning nr. 27, er imidlertid uændret dette, at der ikke kan indrømmes nogen justering for administrations- og salgsomkostninger samt generalomkostninger hos eksportørernes salgsselskaber eller -filialer på hjemmemarkedet. Rådet bekræfter denne opfattelse.
- (22) De fleste eksportører anmodede også om, at der blev foretaget en justering for påståede forskelle i omkostningerne ved salg udelukkende til forhandlere i Japan og ved salg til forhandlere, distributionsvirksomheder og OEM-selskaber i Fællesskabet.
- For det første blev der for så vidt angår en sammenligning mellem salg til forhandlere på hjemmemarkedet og til distributionsvirksomheder for eksportørens egne PPC-mærker i Fællesskabet ikke fremlagt beviser for nogen omkostningsforskelle i tilknytning til disse salg, som kunne anses for fradragsberettigede i henhold til artikel 2, stk. 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84.
- (23) For det andet har Kommissionen for så vidt angår salg til OEM-selskaber i Fællesskabet modtaget yderligere redegørelser både fra de berørte eksportører og OEM-selskaber til støtte for deres krav om justering for at tage hensyn til påståede omkostningsforskelle mellem salg til forhandlere på det japanske marked og til OEM-selskaber på hjemmemarkedet, såfremt der havde været et sådant salg til OEM-selskaber.
- Kommissionen har nærmere overvejet spørgsmålet om en sådan justering, men har ikke kunnet fravige det princip, der er redegjort for i nr. 28 i forordning (EØF) nr. 2640/86, ifølge hvilket det, for at en justering kunne indrømmes, måtte godtgøres, at såfremt der havde eksisteret et stort antal OEM-selskaber på det japanske marked, som det er tilfældet i Fællesskabet, skulle de japanske salgsselskabers omkostninger i forbindelse med salg til OEM-selskaber have afvejet fra omkostningerne ved salg til andre uafhængige købere af eksportørernes maskiner af eget mærke, eller der skulle have været tale om en forskel for så vidt angår værdien af varen til køberen.
- (24) Eksportørerne gjorde fortsat gældende, at salg ikke fandt sted i samme handelsled, da der almindeligvis var tale om store mængder, fob Japan, med minimale salgsomkostninger sammenlignet med salgsselskabernes salgsomkostninger på det japanske marked. Disse eksportører kunne imidlertid ikke på en for Kommissionen tilfredsstillende måde påvise, i hvor høj grad, om i det hele taget i visse tilfælde, sådanne omkostninger ville være forskellige fra dem, der i øjeblikket var forbundet med deres salg på hjemmemarkedet til uafhængige

købere, hvis der havde eksisteret et stort antal OEM-selskaber på det japanske marked, som det er tilfældet i Fællesskabet.

Selv om der ikke foreligger sådanne beviser, har Kommissionen imidlertid ved beregningen af den normale værdi med henblik på sammenligning med eksportpriserne til OEM-selskaberne erkendt, at der kan være tale om en sådan forskel i omkostninger eller fortjeneste, og der er taget behørigt hensyn til denne forskel, jf. betragtning nr. 11

- (25) For så vidt angår én eksportør blev det gjort gældende, at den pågældende blot optrådte som underleverandør ved fremstillingen af PPC for et OEM-selskab. Kommissionen delte ikke dette synspunkt. For det første fremgik det af de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, at nævnte eksportør blot til de pågældende OEM-selskaber leverede PPC, der var af samme type som varer, der solgtes under producentens eget varemærke. Under alle omstændigheder var der, selv om den pågældende producent på en vis måde kunne anses for at være OEM-selskabets underleverandør, ved fastsættelsen af den normale værdi kun indregnet den pågældende eksportørs produktionsomkostninger samt en rimelig fortjenstmargen. Det var derfor ikke påkrævet at foretage yderligere justeringer for at foretage en sammenligning med eksportpriserne.

F. DUMPINGMARGEN

- (26) Det fremgår af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at der finder dumping sted i forbindelse med importen af PPC med oprindelse i Japan fra alle de af undersøgelsen omfattede eksportører, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og eksportprisen til Fællesskabet.

- (27) Dumpingmargenerne er forskellige alt efter den pågældende eksportør, og de vejede gennemsnitlige margener er:

	%
— Canon	26,6
— Copyer	7,2
— Fuji Xerox	22,0
— Konishiroku	30,8
— Kyocera	60,1
— Matsushita	36,1
— Minolta	35,0
— Mita	12,6
— Rocoh	40,6
— Sanyo	34,7
— Sharp	24,8
— Toshiba	10,0

De betydelige forskelle mellem de fastlagte dumpingmargener skyldes i vid udstrækning, at Kommissionen tog hensyn til forskelle mellem salg til OEM-selskaber og salg af egne mærker (jf. betragtning nr. 11). Der blev almindeligvis fastlagt lavere margener for de selskaber, som havde betydelige OEM-salg.

G. SAMME VARE

- (28) Kommissionen konkluderede på grundlag af resultaterne af den foreløbige undersøgelse, at alle fotokopieringsmaskiner ikke kunne anses for at være af »samme vare« som defineret i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2176/84, men at PPC-maskiner klassificeret i tilstødende kategorier (»segmenter«) i det mindste kunne anses for at være samme vare, jf. betragtning nr. 38 i forordning (EØF) nr. 2640/86. Denne konklusion anfægtedes af visse eksportører, som fastholdt, at der ikke findes noget enhedsmarked for PPC, og at alle PPC følgelig ikke kan betragtes som samme vare. På den ene side fremførtes det argument, at den kategori af personlige fotokopieringsmaskiner på markedet, som er udviklet af Canon, skulle behandles særskilt, medens det på den anden side hævdedes, at maskiner klassificeret i segment 4 i Dataquest-klassifikationen udgjorde et marked, der var forskelligt fra markedet for maskiner i segment 1 til 3. Endelig anførtes det, at der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger til at påvise, at fotokopieringsmaskiner i tilstødende segmenter var samme vare.

- (29) Personlige kopieringsmaskiner udgør et særskilt segment i Dataquest-klassifikationen og er de mindste og billigste maskiner på markedet. Det fremgår af resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse, jf. betragtning nr. 49, at udviklingen af denne vare medvirkede til at udvide markedet for små kopieringsmaskiner, men Kommissionen fastslog endvidere, at denne vare gav anledning til øget konkurrence i den billige ende af markedet. Denne konklusion understøttes af den kendsgerning, at i henseende til kopieringskapacitet og -hastighed er der en overlappning mellem maskiner klassificeret som personlige kopieringsmaskiner og maskiner i segment 1. Desuden har Kommissionen modtaget oplysninger vedrørende kontrakttilbud, hvoraf det fremgår, at personlige kopieringsmaskiner konkurrerede med andre kopieringsmaskiner, navnlig maskiner i segment 1. Det fremgår af disse eksempler at kategorien af personlige kopieringsmaskiner ikke kan adskilles fra det øvrige PPC-marked.

Selv om eksportørernes påstand om, at personlige kopieringsmaskiner skulle analyseres særskilt, var et gyldigt argument ud fra den betragtning, at personlige kopieringsmaskiner er en særskilt vare i proceduren, fremstiller Tetras, en fællesskabsproducent, en personlig kopieringsmaskine, som ganske klart er samme vare som de personlige kopieringsmaskiner, som japanske producenter sælger til markedet i Fællesskabet.

- (30) Det af en eksportør fremførte argument for, at maskiner i segment 4 er et varemærke, der ganske klart adskiller sig fra PPC klassificeret i segment 1 til 3, var baseret på en række generelle betragtninger knyttet til de tekniske kendetegn for maskiner i segment 4, såsom deres større kapacitet, det eventuelle behov for operatørbetjening og de lavere enhedsomkostninger for kopierne. Kommissionen anså ikke disse kendetegn for tilstrækkelige til at fastslå, at disse kopieringsmaskiner kunne betragtes som en særskilt vare, der er forskellig fra kopieringsmaskiner klassificeret i tilstødende segmenter, så meget desto mere som sådanne maskiner ifølge den foreliggende dokumentation kan konkurrere med maskiner i andre segmenter.

Hvad angår det generelle spørgsmål om hvorvidt fotokopieringsmaskiner i tilstødende segmenter er samme vare, modtog og analyserede Kommissionen en række redegørelser med detaljerede oplysninger om eksempler på konkurrence på markedet på tværs af segmentopdelingen. På grundlag af oplysninger om kontrakter forelagt af klagerne konstateredes det, at ikke alene er der ofte konkurrence mellem maskiner i tilstødende segmenter, men lejlighedsvis var der tale om konkurrence mellem fotokopieringsmaskiner klassificeret i ikke-tilstødende segmenter, dvs. at maskinerne var adskilt med to eller flere segmenter i henhold til Dataquest-klassifikationen. Endvidere gennemgik Kommissionen reklamemateriale, i hvilket et europæisk datterselskab af et japansk selskab understregede, at dets maskine konkurrerede med fotokopieringsmaskiner klassificeret i et andet segment.

Desuden er visse grundlæggende kriterier, som Dataquest har benyttet til klassificering af modellerne i forskellige segmenter, navnlig kopieringshastighed og -kapacitet, for hvert segment fastsat i form af intervaller, der overlapper hinanden til en vis grad. En undersøgelse vedrørende modelsammenligning, som er udarbejdet for Kommissionen af en tysk specialist i markedsundersøgelser, IMV Info-Marketing (»Info-Markt«), og som til dels er baseret på Dataquest-klassifikationen, viser et tilsvarende billede af situationen. I denne undersøgelse henvises der også til de fordele og ulemper, som kunderne må veje op mod hinanden, når de skal afgøre, om de ønsker at centralisere eller decentralisere kopieringsfaciliteterne, et forhold, som i sig

selv viser, at der er tale om konkurrence mellem maskiner i forskellige kategorier.

- (31) På baggrund af de fremlagte oplysninger bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse, ifølge hvilke maskiner klassificeret i tilstødende segmenter i tilstrækkelig grad ligner hinanden til at kunne anses for »samme vare« i forbindelse med denne procedure. Eftersom japanske eksportører i referenceperioden leverede PPC i kategorien personlige kopieringsmaskiner og maskiner i segment 1 til 4, bør alle fotokopieringsmaskiner til og med de maskiner, der er klassificeret i segment 5 i Dataquest-klassifikationen, betragtes som samme varer, som de fra Japan eksporterede. Maskiner henhørende under segment 6, som hverken produceredes i Fællesskabet eller i Japan i referenceperioden, er som hidtil ikke omfattet af denne procedure.

H. SKADE

i) Mængder

- (32) Med henblik på nøjere at fastlægge markedsstrukturen i Fællesskabet samt omfanget af salget på dette marked anmodede Kommissionen efter offentliggørelsen af resultaterne af den foreløbige undersøgelse om visse supplerende oplysninger om importmængde, salg og videresalg i Fællesskabet af varer fra japanske eksportører, OEM-selskaber og fællesskabsproducenter. I betragtning af, at en række forbundne japanske selskaber og uafhængige købere reeksporterer PPC til lande uden for Fællesskabet, ansås det for mest hensigtsmæssigt at analysere importudviklingen i Fællesskabet ved hjælp af en undersøgelse af salg og udlejning af nye PPC på markedet i Fællesskabet. Denne undersøgelse omfattede en periode på fem år fra 1981 til udgangen af referenceperioden (juli 1985).
- (33) Det fremgik af de endelige tal, at det samlede salg og den samlede udlejning af nye japansk fremstillede PPC, som distribueredes af japanske datterselskaber, OEM-selskaber og fællesskabsproducenter, steg fra 210 000 enheder i 1981 til 470 000 enheder i 1984, i Fællesskabet inklusive Spanien og Portugal svarende til en stigning på over 120 %. Opgjort på samme grundlag androg antallet af nye japansk fremstillede maskiner, som solgtes eller udlejedes i referenceperioden (januar til juli 1985) ca. 300 000 enheder, hvilket svarer til et gennemsnitligt månedligt salg næsten 145 % større end i 1981. Generelt øgedes de japansk fremstillede maskiners andel af markedet i Fællesskabet fra 70 % i 1981 til 78 % i 1985 i referenceperioden. Disse tal indbefatter de japansk fremstillede fotokopieringsmaskiner, som blev videresolgt af medlemmer af the Committee of European Copier Manufacturers (CECOM), og som androg ca. 3 til 5 % af hele markedet i Fællesskabet i hvert af årene i perioden 1981 til 1985 (indtil juli 1985).

- (34) Salg og udlejning i den betragtede periode af nye maskiner fremstillet af fællesskabsproducenterne (Rank Xerox, Océ, Olivetti, Tetras) steg fra 62 000 enheder i 1981 til 108 000 enheder i 1984, en stigning på 74 %. I referenceperioden var det gennemsnitlige månedlige salg og udlejning af nye maskiner fremstillet af CECOM-medlemmer ca. 6 300 enheder, eller 20 % højere end det tilsvarende tal i 1981. Generelt faldt markedsandelen for de af CECOM-medlemmerne fremstillede maskiner fra 21 % i 1981 til 11 % i 1985 i referencerperioden.
- (35) Andre leverandørers markedsandel — fællesskabsproducenter, som ikke er medindgivere af klagen, samt eksport af maskiner fra to amerikanske leverandører — faldt fra 9 % i 1981 til 6 % i 1984, men steg brat i referenceperioden til 10 % af det samlede marked i Fællesskabet. Den kraftige stigning i 1985 kan hovedsagelig tilskrives salget af PPC fra en ny produktionsvirksomhed, der etableredes af Canon i Fællesskabet i 1984.
- (36) Generelt fremgår det af de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, at fra 1981 og til udgangen af referenceperioden, som var et tidsrum med kraftig vækst på markedet, faldt CECOM-producenternes andel målt i mængde af salget og udlejningen af nye PPC betydeligt, medens markedsandelen for maskiner, der fremstilledes i Japan og solgtes i Fællesskabet under eget varemærke eller under OEM-selskabers mærke, øgedes.
- (37) Kommissionens metode i forbindelse med analysen af udviklingen i markedsandelen kritiseredes af visse eksportører og OEM-selskaber, som gjorde gældende, at en væsentlig del af forøgelsen af markedsandelen skyldtes markedsførningen af den personlige kopieringsmaskine i store mængder fra 1983 og frem. Det anførtes således, at i stedet for at se på det samlede salg af nye maskiner, burde analysen koncentreres om udviklingen i markedsandelen for hvert segment i Dataquest-klassifikationen.
- (38) De oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, var utilfredsstillende og ikke fyldestgørende. Af de i betragtning nr. 28 til 31 anførte grunde er Kommissionen ikke enig i, at markedet kan opdeles som foreslået af eksportørerne eller OEM-selskaberne.
- (39) For så vidt angår personlige kopieringsmaskiner har dette marked været domineret af japanske producenter siden introduktionen af den første af disse kopieringsmaskiner i 1982, og Tetras, som er den eneste fællesskabsproducent, der fremstiller en personlig kopieringsmaskine, havde ikke noget salg af betydning i 1984 og 1985. Tages det imidlertid hensyn til det forhold, at noget af dette salg i virkeligheden substituerede og konkurrerede med salget af andre kopieringsmaskiner med lille kapacitet, er det klart, at fællesskabsproducenternes faktiske andel af markedet for maskiner med lille kapacitet som helhed er mindre, end det fremgår af en undersøgelse af segment 1 alene.
- (40) Endelig gjorde visse berørte parter gældende, at kopieringsmængden var det bedste kriterium for beregning af markedsandelen. Kommissionen fandt, at eftersom det var fotokopieringsmaskiner og ikke kopier, der eksporteredes til Fællesskabet af japanske producenter, måtte antidumpingundersøgelsens hovedformål være at afgøre, om disse varer indførtes til dumpingpriser og forvoldte skade for fællesskabsproducenterne. Det følger deraf, at det marked, der er relevant for denne procedure, er markedet for PPC-maskiner. Skulle mængden af kopier undersøges, måtte det indebære en undersøgelse af andre varer, såsom papir og andre hjælpe-materialer, som almindeligvis sælges adskilt fra salget af fotokopieringsmaskiner. Af disse grunde anses det for relevant at undersøge markedet for fotokopieringsmaskiner i denne procedure.
- ii) Priser
- (41) Kommissionen redegjorde i den foreløbige undersøgelse for de særlige vanskeligheder, der var forbundet med at sammenligne priserne på japansk fremstillede og fællesskabsfremstillede maskiner på markedet i Fællesskabet. Vanskelighederne vedrørte navnlig sammenligningen af modeller og justeringerne af de priser, der skal sammenlignes, for at tage hensyn til, at der var tale om salg til forskellige kundekategorier.
- Kommissionen begrænsede som følge heraf i forbindelse med den foreløbige undersøgelse sammenligningen til kun at omfatte modeller, for hvilke det ikke var påkrævet at foretage justeringer for at tage hensyn til forskellige katekarakteristika. På dette grundlag og efter at der i fornødent omfang var foretaget justeringer af priserne for at tage hensyn til forskellige kundekategorier, kunne det fastslås, at der havde været tale om prisunderbud på markedet i Fællesskabet.
- (42) For at lette en mere omfattende undersøgelse af spørgsmålet om prisunderbud, efter at Kommissionen havde afsluttet den foreløbige undersøgelse, sluttede Kommissionen kontrakt med et tysk markedsundersøgelingsbureau, Info-Markt, om gennemførelse af en teknisk undersøgelse af sammenligneligheden af modeller på det tyske marked. Formålet med denne undersøgelse var at opstille en liste over modeller fremstillet i henholdsvis i Japan og i Fællesskabet, som havde sammenlignelige tekniske kendetegn, således at Kommissionen på dette grundlag endeligt kunne fastslå, i hvor høj grad der var tale om prisunderbud på markedet.

- (43) I Info-Markt-undersøgelsen, hvis resultater er stillet til rådighed for interesserede parter i proceduren, fastlægges normer for de vigtigste karakteristika for PPC-maskiner i hvert segment på markedet. De særlige kendetegn for modeller, der afveg herfra, inddeltes i kategorier, der beretegnes som over, under eller lig med normen i det pågældende segment. På dette grundlag var det muligt at drage konklusioner med hensyn til, om et bestemt maskinpar med rimelighed kunne sammenlignes i henseende til disse kendetegn. Generelt bekræftedes det ifølge rapportens konklusioner, at det var muligt at foretage prissammenligninger mellem de forskellige modeller, og at den af Kommissionen benyttede fremgangsmåde således var rimelig.
- (44) En af de konklusioner, der kan uddrages af rapporten, er den, at japansk fremstillede modeller almindeligvis var bedre udstyret end de konkurrerende CECOM-modeller. Kommissionen måtte derfor ved udvælgelsen af modelpar med henblik på sammenligning hyppigt vælge en CECOM-model med færre funktioner til sammenligning med en japansk fremstillet model med tilsvarende grundlæggende karakteristika. Der var således en tendens til, at japanske maskiner inden for et segment havde en række yderligere funktioner (f. eks. i den billigere ende af markedet: reduktions- og forstørrelsesaggregat, zoom, farvet toner, osv.) end tilsvarende maskiner fremstillet i Fællesskabet. Generelt skulle en mere veludstyret model være dyrere som følge af de yderligere funktioner.
- (45) For at gøre CECOM-medlemmernes salgspriser til den endelige bruger sammenlignelige med japanske datterselskabers salgspriser i Fællesskabet, som hovedsagelig sælger til uafhængige forhandlere, foretog Kommissionen justeringer på grundlag af den metode, der er omhandlet i betragtning nr. 53 i forordning (EØF) nr. 2640/86 (told). Ved fastsættelse af justeringerne blev der taget hensyn til indsigelser fra eksportører, OEM-selskaber og klagere.
- (46) Der blev kun foretaget sammenligning af salgspriser. Det ansås ikke for muligt at foretage en sammenligning af udlejningspriserne i betragtning af de mangfoldige prissættelsesmetoder, og fordi sådanne priser indbefatter indtægter ved ydelse af service på maskinerne, som varierer alt efter den form for vedligeholdelseskontrakt, der er indgået, samt indtægter, der kan tilskrives selve maskinen eller finansiering af udlejningen.
- Lejeindtægter, der kan tilskrives maskinudlejning, udgør skønsmæssigt 35 % af fællesskabsproducenternes omsætning hidrørende fra maskiner. For japanske datterselskaber er den del af de samlede indtægter, der kan tilskrives maskinudlejning, meget beskedent. Der opstår derfor det spørgsmål, om fællesskabsproducenternes salgspriser udgør en tilstrækkelig repræsentativ stikprøve til at kunne anvendes til sammenligning med de japanske priser; dette er ifølge Kommissionens opfattelse tilfældet.
- (47) Eftersom de samme modeller i stort set alle tilfælde sælges af eksportører overalt i Fællesskabet, kan konklusionerne af Info-Markt-undersøgelsen vedrørende sammenligneligheden af modeller, der sælges i Tyskland, anvendes for Fællesskabet som helhed. På dette grundlag og efter ovenfor skitserede principper foretog Kommissionen en detaljeret prissammenligning for hver eksportørs salg af PPC i Fællesskabet i alle tilfælde, hvor der kunne foretages en rimelig sammenligning på et teknisk grundlag. Antallet af modeller, der udvalgte for hver eksportør til denne undersøgelse, udgjorde en repræsentativ stikprøve af den pågældendes samlede udvalg af modeller, som solgtes i Fællesskabet.
- Det fremgik af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der i vidt omfang var tale om underbud, som praktiseredes af alle eksportører uden undtagelse. Disse underbud indrømmedes ikke blot i form af lavere priser, men også ved levering af mere veludstyrede maskiner til priser på samme niveau eller endog lavere end priserne på maskiner fremstillet af fællesskabsproducenterne. Sidstnævnte form for underbud var særlig almindelig.
- (48) Selv om underbud var almindelig udbredt, kunne denne praksis ikke siges at være omfattende. Endvidere kunne det for næsten alle eksportører konstateres, at i det mindste én model ikke solgtes til lavere priser end den CECOM-model, den sammenlignedes med. Et andet træk, der kunne iagttages, var dette, at den pågældende underbudspraksis var ret svingende. Modeller, som i én periode blev solgt til underbudspriser, blev ofte ifølge det foreliggende ikke solgt til underbudspriser i de følgende perioder. Dette kan forklares ved det forhold, at markedet for PPC i Fællesskabet er et udviklet marked med et betydeligt antal konkurrerende leverandører, hvilket gør det vanskeligt for sælgerne ikke at tilpasse deres priser til de priser, der er gældende på markedet over en længere periode. Under sådanne omstændigheder kan det, hvis markedspriserne ikke følges nøje, ret hurtigt få indvirkning på salget.
- (49) Generelt og på trods af de vanskeligheder, der er forbundet med at sammenligne forskelligt udstyrede modeller og salg til forskellige kundekategorier, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at:

- prisunderbud var almindeligt udbredt, og at alle japanske eksportører lejlighedsvis benyttede sig af sådanne prisunderbud på markedet i Fællesskabet ;
- sådanne prisunderbud almindeligvis havde en forbigående karakter og ikke varede ved for så vidt angår en bestemt model over en længere periode, eftersom fællesskabsproducenterne tilpassede deres priser til den nedadgående prisudvikling, som skyldtes pristryk fra de japanske eksportørers side ;
- prisunderbudenes størrelse almindeligvis var foholdsvist beskeden i prismæssig henseende ;
- prisunderbud i form af salg af mere veludstyrede modeller til priser på samme niveau som eller lavere end priserne på mindre veludstyrede modeller, som solgtes af fællesskabsproducenterne, var ret almindelige. Det var imidlertid ikke muligt på et pålideligt grundlag at værdiansætte de supplerende muligheder, der var indbygget i japanske maskiner, og denne form for underbud kunne derfor ikke kvantificeres.

På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der forelå beviser for, at fællesskabsproducenterne havde lidt skade som følge af prisunderbud fra japanske eksportørers side på markedet i Fællesskabet, omend sådanne prisunderbud var af forbigående karakter og ofte fandt sted i form af japanske eksportørers salg af mere veludstyrede maskiner end de maskiner, der solgtes af fællesskabsproducenterne, og til samme eller endog lavere priser end priserne på sidstnævnte maskiner.

Rådet bekræfter disse konklusioner.

iii) Definition af »erhvervsgren i Fællesskabet« i forbindelse med proceduren

Kommissionen har i denne sag været nødsaget til at tage i betragtning, at alle de berørte fællesskabsproducenter, der er omfattet af denne procedure, enten har selskabsmæssige eller forretningsmæssige forbindelser med japanske eksportører. Dette har givet anledning til komplicerede spørgsmål vedrørende definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet« i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84, og har nødvendiggjort en indgående undersøgelse af hver af de klagende selskabers status på grundlag af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for hvert selskabs situation.

a) Rank Xerox' status

- (50) I det væsentlige lod Kommissionen i forordning (EØF) nr. 2640/86 spørgsmålet om, hvorvidt Rank

Xerox i betragtning af dette selskabs selskabsmæssige forbindelse med dets japanske leverandør, Fuji Xerox, skulle medregnes som en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på fastlæggelse af skadens omfang i forbindelse med proceduren, stå åbent, eftersom Kommissionen konkluderede, at der var påført fællesskabsproducenterne skade, uanset om Rank Xerox' produktion af kopieringsmaskiner med lav kapacitet indgik i begrebet »erhvervsgren i Fællesskabet« eller ej. Da den told, der var nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger, ifølge beregningerne var lavere, hvis Rank Xerox medregnedes i denne erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på fastlæggelse af skaden, end hvis dette selskab ikke medregnedes, besluttede Kommissionen i forbindelse med den foreløbige undersøgelse at anse Rank Xerox for at være en del af denne erhvervsgren.

- (51) For at nå til en endelig afgørelse vedrørende Rank Xerox' status i forbindelse med proceduren undersøgte Kommissionen på ny alle spørgsmål, der var relevante for at fastslå, om erhvervsgrenen i Fællesskabet som defineret i artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84 skulle indbefatte Rank Xerox. Som udgangspunkt undersøgte Kommissionen den relative betydning af Rank Xerox' transaktioner med det tilsluttede selskab Fuji Xerox sammenholdt med selskabets øvrige transaktioner i Fællesskabets fotokopieringsindustri.
- (52) Af den endelige konstatering af de faktiske forhold fremgår det, at Rank Xerox' import fra Fuji Xerox af PPC, som solgtes i Fællesskabet, udgjorde ca. 7 % af selskabets samlede salg og udlejning i Fællesskabet af nye maskiner i segment 1 til 5 i perioden fra 1981 til udgangen af referenceperioden. Med undtagelse af importen fra Fuji Xerox i 1984 af model 1 055 med middelstor kapacitet omfattede denne import udelukkende kopieringsmaskiner i segment 1 og 2 og udgjorde ca. 8 % af Rank Xerox' salg og udlejning af maskiner i disse to segmenter i Fællesskabet i samme periode. For så vidt samtlige producenters salg og udlejning af nye maskiner i segment 1 til 5 på markedet i Fællesskabet i perioden 1981 til juli 1985 tegnede Rank Xerox' videresalg af maskiner importeret fra Fuji Xerox sig for mindre end 1 % af det samlede tal.
- (53) Resultaterne af den foreløbige undersøgelse, jf. betragtning nr. 74 i forordning (EØF) nr. 2640/86, vedrørende Rank Xerox' begrundelse for hovedsagelig at importere maskiner forud for iværksættelse af produktion af den tilsvarende model i Fælles-

skabet bekræftes, og det bekræftes ligeledes, da der ikke er blevet fremlagt beviser for det modsatte, at priserne på de fra Fuji Xerox importerede maskiner var de samme som for de i Fællesskabet fremstillede modeller.

- (54) Hvad angår Rank Xerox' salg af kopieringsmaskiner i segment 1 og 2, som ikke leveredes i færdige enheder af Fuji Xerox i perioden fra 1981 til udgangen af referenceperioden, hævdedes det, at disse maskiner fremstilledes i Fællesskabet af dele, hvoraf en væsentlig del leveredes til Rank Xerox fra Fuji Xerox. På baggrund af disse påstande undersøgte Kommissionen produktionen af alle fotokopieringsmaskiner, som Rank Xerox fremstillede i Fællesskabet. Kommissionen aflagde i den forbindelse besøg på Rank Xerox' produktionsanlæg i Det forenede Kongerige (maskiner med lille kapacitet) og i Nederlandene (maskiner med mellemstor kapacitet), og gennemgik produktionsprocesserne på hver af disse fabrikker.
- (55) I Nederlandene konstateredes det, at der blev foretaget integrerede produktionsprocesser af eller på vegne af Rank Xerox i Fællesskabet. Værditilvæksten i Fællesskabet i forbindelse med disse produktionsprocesser oversteg 70 %. De fotokopieringsmaskiner, som Rank Xerox fremstiller i Nederlandene, har fællesskabsoprindelse.

I Det forenede Kongerige fremstilledes Rank Xerox' maskiner på grundlag af dele, som hovedsagelig havde oprindelse i Japan og i mindre grad i Fællesskabet. Rank Xerox havde imidlertid allerede gjort foranstaltninger til at gennemføre konkrete planer om at udskifte visse hovedkomponenter af japansk oprindelse med dele fremstillet i Fællesskabet. Disse planer er gennemført i mellemtiden og har ført til en betydelig forøgelse af værditilvæksten i Fællesskabet for disse maskiner med lille kapacitet.

For så vidt angår de forarbejdningsprocesser, der finder sted i Det forenede Kongerige, er der tale om fremstilling af komponenter til produktionslinjen, herunder varmelegemer, moduler, fremkalderbokse, kassetter, halvautomatiske dokumentfremførere, optik og andre mindre komponenter. Disse forarbejdningsprocesser suppleres med samling af stellet og den endelige samling af dele og komponenter på hovedsamlebåndslinjen. Produktionsprocessen afsluttes med afprøvning og emballering af fotokopieringsmaskinerne. Generelt var værditilvæksten i Fællesskabet i referenceperioden i forbindelse med Rank Xerox' fremstilling af kopieringsmaskiner med lille kapacitet mellem 20 og 35 %.

- (56) Kommissionen har undersøgt, om Rank Xerox på baggrund af disse faktiske omstændigheder i

henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84 kan anses for at være fællesskabsproducent af kopieringsmaskiner henhørende under segment 1 og 2. Kommissionen har konstateret, at der i forordningen ikke fastlægges præcisere retningslinjer for dette forhold. Der er navnlig ikke, hverken i fællesskabslovgivningen eller i tidligere sager, fastsat nogen mindstegrænse for den værditilvækst, der skal overholdes, for at en producent kan anses for at være en del af en erhvervsgren i Fællesskabet. Kommissionen har derfor måttet se nærmere på de specielle forhold, der gør sig gældende i det foreliggende tilfælde.

- (57) Det første, der kan fastslås, er, at det pågældende selskab er en veletableret producent af fotokopieringsmaskiner i Fællesskabet og et af de største selskaber på markedet.

Produktionsprocesserne hos Rank Xerox i Det forenede Kongerige var mere begrænsede end aktiviteterne på fabrikken i Nederlandene i referenceperioden, men selskabet påtog sig dog en række fremstillingsprocesser, som var nødvendige for at fremstille kopieringsmaskiner til markedet. Desuden var Rank Xerox aktivt inddraget i processen med udskiftning af dele fra Japan med andre vigtige komponenter, enten af eget fabrikat eller fra underleverandører i Fællesskabet.

Det fremgik af undersøgelsen, at såfremt der ikke blev truffet beskyttelsesforanstaltninger, der omfattede kopieringsmaskiner i segment 1 og 2, ville den igangværende proces, hvor Rank Xerox udskiftede vigtige dele, som leveredes fra Japan, med dele fremstillet i Fællesskabet, blive bragt i fare. Ifølge artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2176/84 kan der træffes beskyttelsesforanstaltninger, såfremt oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet forsinkes. Træffes der ikke antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde, vil det være ensbetydende med et tilbageslag ikke alene for Rank Xerox' fremtidige planer om levering af varer fra Fællesskabet, som allerede er godt indarbejdet, men også en trussel mod den proces, der allerede er indledt på dette område. Dette vil kunne føre til en afbrydelse af bestræbelserne for at opbygge Rank Xerox' produktion af kopieringsmaskiner med lille kapacitet baseret på dele fremstillet i Fællesskabet.

- (58) Eftersom samme vare i forbindelse med proceduren er blevet defineret som værende samtlige fotokopieringsmaskiner fra og med personlige kopieringsmaskiner til og med maskiner klassificeret i Dataquest-undersøgelsens segment 5, vil det under alle omstændigheder være urimeligt at undersøge, om en fællesskabsproducent bør anses for en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet blot på grundlag af produktionen af en enkelt eller et

begrænset antal modeller. Dette er tilfældet, selv om det særskilt betragtet kunne betvivles, om Rank Xerox' produktionsprocesser i Det forenede Kongerige var tilstrækkelige til at give dette selskab status som fællesskabsproducent i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84 for så vidt angår kopieringsmaskiner i segment 1 og 2. Den vejede gennemsnitlige værditilvækst i Fællesskabet for alle PPC fremstillet af Rank Xerox i kategorien segment 1 til 4 var i referenceperioden over 50 %. Desuden er det selskabets politik at øge andelen af komponenter fra Fællesskabet.

- (59) Selv om Rank Xerox' produktion i Det forenede Kongerige ikke med henblik på denne procedure ansås for en del af den pågældende erhvervsgrænse i Fællesskabet, ville der under alle omstændigheder være en produktion i Fællesskabet af PPC i de samme segmenter på markedet som de japanske maskiner, eller i tilstødende segmenter. Den told, der vil være nødvendig for at beskytte denne produktion i Fællesskabet i overensstemmelse med de i denne forordning benyttede kriterier, berøres ikke.
- (60) Kommissionen undersøgte endvidere, om hvorvidt Rank Xerox helt eller delvis burde udelukkes fra definitionen af erhvervsgrænse i Fællesskabet i medfør af de fordele, der tilfalder selskabet af dumpingimporten fra Fuji Xerox. Det undersøgtes desuden, om Rank Xerox ved at købe fra Fuji Xerox påførte sig selv skade, og om selskabets begrundelse for at importere maskiner ikke hovedsagelig var en form for selvforsvar, men snarere et ønske om at opnå gevinstmaksimering inden for rammerne af moderselskabet Xerox Corporations verdensomspændende rationalisering af produktionen af fotokopieringsmaskiner.
- (61) Hvad angår de fordele, der er forbundet med Rank Xerox' selskabsmæssige forbindelse med Fuji Xerox, er det indlysende, at der opnås en vis fordel ved leveringen af billige maskiner forud for iværksættelsen af en produktion i Fællesskabet. Disse fordele er imidlertid kortvarige og af begrænset rækkevidde. Tages der endvidere hensyn til omfanget af den pågældende import, står det klart, at disse fordele er ubetydelige, når de vurderes på baggrund af den skade, der påføres Rank Xerox som følge af dumpingimport fra andre japanske eksportører.
- (62) Med hensyn til muligheden for, at Rank Xerox kan have påført sig selv skade ved at foranledige eller bidrage til et prisfald på markedet, foreligger der intet, der peger i den retning. For det første var Rank Xerox' videresalgpriser for maskiner i segment 1 og 2, som importeredes fra Fuji Xerox, de samme som for de tilsvarende maskiner fremstillet af Rank Xerox i Fællesskabet, og japanske datterselskaber underbød almindeligvis disse priser

på markedet i Fællesskabet. Det fremgår deraf, at Rank Xerox ikke kan anses for at have påført sig selv skade gennem indkøb og videresalg af maskiner fra Fuji Xerox.

- (63) Hvad angår muligheden for at Rank Xerox påførte andre fællesskabsproducenter skade gennem videresalget af fotokopieringsmaskiner, som leveredes af Fuji Xerox til dumpingpriser, fremgik det af de foreliggende oplysninger, at når der tages hensyn til disse modellers forskellige funktioner sammenlignet med de tilsvarende modeller fremstillet i Fællesskabet, var Rank Xerox' videresalgpriser almindeligvis lavere end den pågældende fællesskabsproducents priser, og de må derfor anses for at være til skade for denne producent. Virkningen af denne import bør derfor tages i betragtning ved opgørelsen af den skade, som andre fællesskabsproducenter har lidt.
- (64) For så vidt angår spørgsmålet om hvorvidt Rank Xerox handlede for at beskytte sig selv mod lavprisimport fra japanske producenter, gennemgik Kommissionen på ny de oplysninger, der var indgivet af interesserede parter, herunder også de oplysninger, der var indgivet af Rank Xerox. Selskabet fastholdt, at en væsentlig faktor i beslutningen om at købe fotokopieringsmaskiner med lille kapacitet fra datterselskabet i Japan fra 1978 og fremover var de lave priser på markedet i Fællesskabet, som var fastsat af de japanske eksportører, men der blev ikke fremlagt overbevisende dokumentation for denne påstand. Fra uafhængige kilder forlyder det derimod, at beslutningen måske snarere skyldes interne vanskeligheder som Xerox Corporation som helhed stødte på i forbindelse med produktionen af nye maskiner med lille kapacitet. Rank Xerox henvendte sig i denne situation til Fuji Xerox, som havde udviklet en model med lille kapacitet (2202) for salg i Japan, og importerede denne model til Fællesskabet. Denne model afløste Rank Xerox' tidligere i Fællesskabet fremstillede model (660), men den blev ikke selv fremstillet i Fællesskabet.
- (65) Disse indledende leverancer fra Fuji Xerox var kortvarige og afløstes i 1979 af de leveringsordninger, der er beskrevet i betragtning nr. 53. Formålet med en sådan leveringsordning har øjensynlig været at gøre det muligt for Rank Xerox at forberede og fremskynde markedsføringen af nye varer forud for fremstillingen heraf i Fællesskabet som fællesskabsvarer. Selv om det ikke kan hævdes, at Rank Xerox var tvunget til at købe maskiner fra Fuji Xerox for at beskytte sig selv, er det klart, at i den aktuelle situation, hvor markedet for maskiner med lille kapacitet er domineret af japanske leverandører, har muligheden for at bringe en vare på markedet hurtigere end ved at afvente, at en produktion i Fællesskabet kom igang, sat selskabet i stand til bedre at fastholde sin samlede stilling.

(66) Selv om selskabets importvirksomhed ikke betragtes som en beskyttelse af egne interesser, er det beskedne omfang af leverancerne fra Fuji Xerox i forhold til Rank Xerox' samlede udvalg af fotokopieringsmaskiner i Fællesskabet en afgørende faktor, der taler for det synspunkt, at der ikke er noget rimeligt grundlag for at udelukke selskabets produktion af disse mindre kopieringsmaskiner fra definitionen af erhvervsgren i Fællesskabet som følge af dets køb af færdige PPC fra Fuji Xerox.

(67) Som et resumé og under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder finder Kommissionen, at Rank Xerox i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84 bør anses for at være fællesskabsproducent af fotokopieringsmaskiner med henblik på denne procedure.

b) Tetras' status

(68) I november 1986 etablerede Tetras, som er medlem af CECOM og producent af en personlig kopieringsmaskine i Fællesskabet, forbindelser med Canon, en japansk eksportør, hvorved Canon overtog 19 % af aktierne i Tetras med option til køb af yderligere 30 % af selskabets aktiebeholdning fra andre investorer inden for en forud fastsat frist. Canons stilling som mindretalsaktionær har ikke påvirket Tetras' status som fællesskabsproducent eller som klager, og Tetras er derfor fortsat en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på denne procedure.

c) Océ's og Olivettis status

(69) For så vidt angår Océ's og Olivettis status gjorde en række eksportører og OEM-selskaber indsigelse, idet de gjorde gældende, at disse selskaber ikke burde omfattes af begrebet »erhvervsgren i Fællesskabet« i proceduren i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84 på grund af deres forretningsmæssige forbindelser med japanske leverandører. Det anførtes i det væsentlige, at som følge af disse selskabers omfattende og mangeårige forbindelser med japanske leverandører, kunne de ikke anses for fællesskabsproducenter i proceduren.

(70) Hvad angår den relative betydning af disse selskabers forbindelser med japanske leverandører fremgår det af de foreliggende oplysninger, at for både Océ og Olivetti udgjorde salget i Fællesskabet af importerede maskiner mellem 35 % og 40 % af hvert selskabs salg og udlejning af nye maskiner, der blev bragt på markedet i perioden fra 1981 til juli 1985. De modeller, som Océ importerede fra Japan med henblik på videresalg, var modeller klassificeret i segment 1 og 2, som solgtes til lavere

priser end priserne på maskiner af Océ's egen produktion. Olivetti importerede hovedsagelig kopieringsmaskiner i segment 1 i perioden 1981 til juli 1985, men siden 1984 købte selskabet også personlige kopieringsmaskiner fra Canon.

(71) Spørgsmålet om hvorvidt Olivetti og Océ skulle have påført sig selv skade gennem deres dumping-import af PPC behandlede indgående i forordning (EØF) nr. 2640/86. Rådet bekræfter resultaterne af denne undersøgelse og finder, at disse selskaber bør være omfattet af definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet« af følgende grunde:

— Begge selskaber forsøgte flere gange at udvikle og markedsføre et mere fuldstændigt udvalg af modeller, men hindredes heri af de trykkede markedspriser, der var bestemt af de fra Japan importerede maskiner. Dette er godtgjort ved hjælp af interne analyser af projekter og i ét tilfælde en fuldstændig dokumentation for prototypen til en model, der var planlagt introduceret på markedet.

— Når selskaberne gik over til at forhandle japansk fremstillede maskiner på OEM-basis, var det et udtryk for behovet for at tilbyde kunderne et fuldstændigt udvalg af modeller. Ved at gøre dette, beskyttede selskaberne ganske klart kundegrundlaget mod konkurrence fra andre leverandører, som kunne tilbyde et fuldstændigt udvalg af modeller.

— I perioden fra 1981 til udgangen af referenceperioden solgte og udlejede selskaberne langt flere enheder af eget fabrikat end importerede PPC.

— De priser, hvortil de to selskaber videresolgte de importerede maskiner på OEM-basis, var i almindelighed højere end priserne for samme maskine, når den solgtes af leverandørerne på markedet i Fællesskabet, hvorved muligheden for, at Océ og Olivetti skulle have påført sig selv skade gennem deres pristætsættelsespolitik, kan lades ude af betragtning, ligesom påstanden om, at disse OEM-salg var en hjælpeforanstaltning til og sigtede mod at lette placeringen af deres egen maskine, kan afvises.

— Det meget beskedne omfang af Océ's og Olivettis OEM-import i forhold til den samlede import af japansk fremstillede maskiner (i gennemsnit 4 % i perioden 1981 til 1985) og den kendsgerning, at de solgtes til højere priser end de priser, hvortil leverandørerne solgte dem, viser, at denne begrænsede import ikke kan have haft skadelige virkninger for priserne på disse selskabers egne PPC og på maskiner fremstillet af andre fællesskabsproducenter.

Som konklusion bekræfter Rådet, at for så vidt angår denne procedure påførte Océ og Olivetti ikke sig selv skade ved at importere lavpris PPC fra Japan for videresalg på OEM-basis.

- (72) Endelig anfægtes det af Kommissionen i betragtning nr. 73 i forordning (EØF) nr. 2640/86 anførte, nemlig at Océ og Olivetti ikke kunne anses for at have foretaget sig noget, der havde givet dem større tab, end de ville have lidt, hvis de havde forsøgt at basere deres egen PPC-handel på markedsføringen af et mere begrænset udvalg af modeller, fordi der ikke foreligger beviser, der kan begrunde en sådan konklusion. Rådet påpeger som svar herpå de vanskeligheder, som tidligere og nuværende selskaber har måttet notere sig, hvis de havde baseret deres salg af fotokopieringsmaskiner på et begrænset udvalg af modeller, samt behovet for, som bekræftet af næsten alle producenter, for hvem forretningsvirksomheden er lykkedes, at være i stand til at tilfredsstille kundernes samlede behov for kopiering. Disse betragtninger understøtter Kommissionens konklusioner.

- (73) Som konklusion på ovenstående bekræfter Rådet, at Océ og Olivetti bør være omfattet af definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på denne procedure.

d) *Develops status*

- (74) Develop, en producent af fotokopieringsmaskiner i Fællesskabet, blev i maj 1986 faktisk overtaget af Minolta, en japansk eksportør, og selskabet trak derefter sin støtte til klagen tilbage. Develop er fortsat producent, men det spørgsmål melder sig, om dette selskab bør betragtes som en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på fastlæggelse af skaden. Efter CECOM's opfattelse bør Develop medregnes, eftersom selskabet i referenceperioden og tidligere led skade som følge af japanske eksportørers dumpingpraksis.

- (75) Kommissionen er af den opfattelse, at eftersom Develop trak sin støtte til klagen tilbage, bør dette selskab ikke længere anses for at være en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på denne procedure. Hvad angår påstanden om, at skade, som Develop hævdes at have lidt i referenceperioden og tidligere, bør tages i betragtning, bekræfter Rådet Kommissionens holdning, ifølge hvilken foranstaltninger til imødegåelse af dumping alene kan anvendes til at afhjælpe skade, der er påført de producenter, der ifølge definitionen tilhører den erhvervsgren i Fællesskabet, som er omfattet af proceduren. Det følger deraf, at det vil

være ulogisk ved fastsættelsen af de foranstaltninger, der skal anvendes, at tage hensyn til skade, som er påført en producent, der ikke anses for at tilhøre erhvervsgrenen. Develop anses følgelig ikke for at være en del af den pågældende erhvervsgren med henblik på denne procedure.

e) *Canons status*

- (76) Canon gjorde over for Kommissionen gældende, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skulle anses for at omfatte ikke blot klagerne, men også Canon Giessen og Canon Bretagne, som er producenter af fotokopieringsmaskiner i Fællesskabet, men som ikke er medindgivere af klagen. Kommissionen finder, at eftersom klagerne udgør en væsentlig del af den pågældende erhvervsgren, uanset om Canons datterselskaber medregnes eller ej, er det i proceduren tilstrækkeligt at vurdere, om denne væsentlige del af erhvervsgrenen er påført skade.

f) *Konklusion*

- (77) Det konkluderes, at der ved »erhvervsgrenen i Fællesskabet« i denne procedure forstås fællesskabsproducenterne Rank Xerox, Olivetti, Océ og Tetras, der fremstiller fotokopieringsmaskiner i Fællesskabet.

iv) **Dumpingimportens virkninger for erhvervsgrenen i Fællesskabet**

- (78) Kommissionen anførte i den foreløbige undersøgelse, at på grundlag af de foreliggende oplysninger, var der ikke påført Fællesskabets produktion af maskiner i segment 5 skade, men eftersom de japanske eksportører var begyndt at eksportere kopieringsmaskiner med stor kapacitet i slutningen af referenceperioden, måtte spørgsmålet om, hvorvidt salget af sådanne maskiner truede med at forvolde fællesskabsproducenterne skade, tages op til undersøgelse.

Som svar på disse konklusioner gjorde klagerne gældende, at der faktisk var forvolddt salget af kopieringsmaskiner i segment 5 væsentlig skade, og de anførte, at Kommissionens konklusion var i uoverensstemmelse med dens opfattelse af, at maskiner i tilstødende segmenter kunne anses for samme varer og dermed for konkurrerende varer på markedet. Det fremhævedes, at eftersom importen af maskiner i segment 4 påførte fællesskabsproduktionen af maskiner i dette segment skade, øvede dette i henhold til Kommissionens ræsonnement også indflydelse på kopieringsmaskiner i segment 5. Klagerne gjorde endvidere gældende, at der var en trussel om skade for produktionen i Fællesskabet af maskiner i både segment 5 og 6.

- (79) Det fremgår af de foreliggende faktiske oplysninger, at den japanske eksport af PPC til Fællesskabet indtil udgangen af referenceperioden var koncentreret på maskiner klassificeret af Dataquest i kategorien personlige kopieringsmaskiner til og med maskiner i segment 4. Der eksporteredes først segment 5-maskiner efter udløbet af referenceperioden.

For så vidt angår påstanden om at der faktisk var forvoldt skade for produktionen i Fællesskabet af maskiner i segment 5, undersøgte Kommissionen, om der forelå beviser for en sådan skade. For det første konstateredes det, at Rank Xerox, som er den eneste producent i Fællesskabet, der leverer maskiner i segment 5, havde en dominerende andel af markedet før og i referenceperioden, og selskabet mødte i dette segment konkurrence fra to amerikanske leverandører, Kodak og IBM. Desuden blev der ikke fremlagt oplysninger, der godtgjorde, at der var tale om en forskydning af salget bort fra maskiner i segment 5 i retning mod maskiner i andre segmenter i medfør af lavere priser på dumpingvarer. Ifølge de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, var der faktisk tale om en større vækst i opstillingen af maskiner i segment 5 end maskiner i segment 4. Hvad angår beviserne for pristryk var de fremlagte oplysninger ufyldstgørende, og det kunne ikke på dette grundlag påvises, at faldet i priserne forårsagedes af japansk lavprisindeksport af maskiner i segment 4. På baggrund af disse faktorer finder Rådet, at der foreligger utilstrækkelige beviser for, at producenter i Fællesskabet, der fremstiller maskiner i segment 5, har lidt væsentlig skade i perioden indtil udgangen af referenceperioden.

- (80) Med hensyn til truslen om skade, gjorde klagerne gældende, at de japanske eksportører var begyndt at levere maskiner i segment 5 i slutningen af referenceperioden, og at flere af dem havde bebudet, at de agtede at blive fuldt integrerede leverandører og erobre markedsandele inden for dette segment fra Rank Xerox.

Ved en undersøgelse af om der forelå en trussel om væsentlig skade, støttede Kommissionen sig til de faktorer, der er anført i artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2176/84, navnlig litra a), der omhandler stigningen i dumpingimporten til Fællesskabet. Ved en fornyet gennemgang af de foreliggende oplysninger fastslog Kommissionen, at der ikke forelå tilstrækkelige beviser for, at sådanne i Japan fremstillede maskiner havde øget deres markedsandel hastigt siden slutningen af referenceperioden.

Hvad angår de japanske eksportørers eksportkapacitet for de pågældende fotokopieringsmaskiner blev der ikke fremlagt beviser for Kommissionen. Der blev fremlagt visse pressemeddelelser om, at en japansk producent havde planer om at fremstille disse kopieringsmaskiner i Fællesskabet, men dette vedrører produktion i Fællesskabet og ikke japansk eksport.

På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen, at der foreligger utilstrækkelige beviser for, at der består en trussel om skade for produktionen af kopieringsmaskiner klassificeret i segment 5 og 6 i Dataquest-klassifikationen.

- (81) For så vidt angår lavprisimportens virkninger fremgår det af en undersøgelse af rentabiliteten hos de tre største fællesskabsproducenter (Rank Xerox, Océ og Olivetti), at nettofortjenesten før skat på salget af maskiner og på udlejningen af maskiner målt på lejeindtægterne af selve maskindelen, jf. betragtning nr. 107, tilsammen faldt gradvis i perioden fra 1983 til slutningen af juli 1985. Det anslås, at den vejede gennemsnitlige nettofortjeneste før skat for disse tre producenter tilsammen på de maskiner i segment 1 til 4, de selv fremstillede, faldt fra 8 % i 1983 til ca. 4 % i 1984 og i referenceperioden. Tages selskaberne hver for sig er resultaterne blandede. I ét tilfælde var nettofortjenesten før skat næsten uforandret ca. 5 % af omsætningen, medens fortjenesten for de to øvrige selskaber udviste en stærkt faldende tendens, idet den faldt fra ca. 8 % af omsætningen i 1983 til 2 % for ét selskab i referenceperioden og fra 13 % til et tab på 5 % for et andet. Disse forskelle i fortjenestens størrelse afspejler de forskellige områder, inden for hvilke de tre klagende selskaber koncentrerede deres forretningsindsats på markedet for fotokopieringsmaskiner.

- (82) Nedsat fortjeneste truer fællesskabsproducenternes muligheder for at påtage sig de udgifter til forskning og udvikling, som er nødvendige for at udvikle nye varer, der kan anvendes i den fremtidige konkurrence med japanske eksportører på markedet i Fællesskabet, og som er nødvendige for at fremme salget af deres varer gennem reklame og andre salgsmuligheder foranstaltninger på et niveau, der er tilstrækkeligt til at kunne sammenlignes med de japanske konkurrenters.

- (83) Rådet bekræfter de øvrige virkninger af den lave rentabilitet og de fortsat meget lave priser som omhandlet i betragtning nr. 82 til 84 i forordning (EØF) nr. 2640/86. De manglende muligheder for at opnå øgede stordriftsfordele opfattes især som et væsentligt handicap for fællesskabsproducenterne.

- (84) Hvad angår muligheden for at der kan være forårsaget skade af andre faktorer, såsom mængden af og priserne på importvarer, der ikke er solgt til dumpingpriser, eller stagnation i efterspørgslen, bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse, ifølge hvilke sådanne faktorer ikke spiller nogen rolle i forbindelse med denne procedure.
- (85) Med hensyn til muligheden for at skade, der er påført klagerne, kunne tilskrives andre faktorer, undersøgte Kommissionen hvert enkelt selskabs situation for at fastslå, om der var faktorer, der kunne forklare disse vanskeligheder.

For så vidt angår Rank Xerox' vanskeligheder med at bringe en ny maskine med lille kapacitet på markedet i 1978 til erstatning for model 660, kan disse vanskeligheder som anført i betragtning nr. 64 i det mindste til dels tilskrives interne problemer i Xerox Corporation som helhed. Selskabets problemer blev der på afgørende måde grebet fat om i 1980 til 1981 på grundlag af forslag fra uafhængige rådgivere i virksomhedsledelse, hvilket førte til en reorganisering af selskabet i driftsenheder og forbedringer i sikkerhed og effektivitet i forbindelse med nye produkter, der blev bragt på markedet til lavere omkostninger. I forbindelse med sidstnævnte spillede en rationalisering af selskabets underleverandørgrundlag og bestræbelser for at nedbringe omkostningerne til samme niveau som konkurrenternes en vigtig rolle.

Disse væsentlige ledelses- og driftsmæssige forbedringer, som det tog flere år at gennemføre, kulminerede i introduktionen af selskabets »10«-serie i 1982 til 1983. Disse produkter dannede grundlaget for Rank Xerox' forsøg på at genoprette selskabets konkurrencemæssige stilling på markedet.

Medens det med rette kan anføres, at selskabets produktrelaterede problemer i høj grad bidrog til de tidligere vanskeligheder, kan denne faktor ikke anses for en gyldig forklaring efter gennemførelsen af ovenfor beskrevne forandringer. Derefter må den væsentlige skade, som selskabet har lidt, tilskrives andre faktorer. Efter Rådets opfattelse var den underliggende årsag den stærke priskonkurrence fra japanske eksportører, for hvilken det kan fastslås, at den i referenceperioden var baseret på dumpingpriser.

- (86) Med hensyn til Océ og Olivetti er der ikke blevet fremlagt overbevisende oplysninger, der kan bekræfte den af eksportørerne og OEM-selskaberne fremførte påstand om, at skade, som disse selskaber måtte have lidt, kunne tilskrives det forhold, at de først sent optog PPC-teknologien. Tetras havde visse startvanskeligheder i forbindelse med iværksættelsen af produktionen, men dette selskab led

også væsentlig skade som følge af japanske selskabers salg af personlige kopieringsmaskiner, som omfattede underbud og hindrede selskabet i at vinde indpas på markedet.

Påstande om, at japanske eksportørers store andel af markedet kunne tilskrives de japansk fremstillede maskiners påståede overlegenhed set i forhold til de maskiner, der fremstilledes af fællesskabsproducenterne, understøttedes ikke af tilfredsstillende bevismateriale, bortset fra spørgsmålet om flere funktioner. Med hensyn til udvalget af maskiner, fremgår det af de foreliggende oplysninger, at fællesskabsproducenterne under ét i henseende til kopieringshastighed fremstiller et lige så stort udvalg som deres konkurrenter. Hvad angår kvalitet om driftssikkerhed blev der ikke fremlagt oplysninger, der lod formode, at de i Fællesskabet fremstillede maskiner som helhed var ringere eller krævede større vedligeholdelse, og det fremgik heller ikke, at fællesskabsproducenternes eftersalgsservice var ringere end de japanske konkurrenters.

v) Konklusion

- (87) Kommissionen bekræfter resultaterne af den foreløbige undersøgelse, ifølge hvilke omfanget af dumpingimporten, den markedsandel, den tegner sig for, de priser, hvortil dumpingvarerne blev udbudt til videresalg i Fællesskabet, og det tab af fortjeneste, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har lidt, fører til den konklusion, at dumpingimporten af PPC fra Japan særskilt betragtet har forvoldt den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

Rådet bekræfter denne konklusion.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (88) Ved vurderingen af om det er i Fællesskabets interesse at træffe antidumpingforanstaltninger mod importen af PPC fra Japan, som ifølge det foreliggende er indført til dumpingpriser, og som har forvoldt den erhvervsgren i Fællesskabet, der har indgivet klage, væsentlig skade, har Kommissionen taget hensyn til de synspunkter, der er gjort gældende af alle fællesskabsproducenterne, de japanske eksportører og importører i Fællesskabet, navnlig OEM-selskaberne.

I de tilfælde, hvor de interesserede parter siden indførsel af de midlertidige foranstaltninger har fremlagt redegørelser vedrørende spørgsmålet om Fællesskabets interesser, er der generelt ikke i den forbindelse fremkommet nye oplysninger eller fremført nye argumenter, som kan anses for andet end en supplerende af det tidligere anførte.

(89) Kommissionen fastholder følgelig det synspunkt, den har givet udtryk for i betragtning nr. 93 i forordning (EØF) nr. 2640/86, nemlig at afhjælpning af dumpingimportens skadelige virkninger er af væsentlig betydning for i det mindste visse af de tilbageværende klagende fællesskabsproducenter forbliven på markedet som producenter af PPC. De oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, og navnlig en af de japanske eksportørers overtagelse for nylig af et af medlemmerne af CECOM, giver anledning til at formode, at medmindre der træffes antidumpingforanstaltninger, vil der kunne sættes spørgsmålstegn ved, om en uafhængig fællesskabsindustri kan bestå, selv i den nuværende reducerede form. Desuden er det klart, at fotokopieringssektoren fortsat vil være en vigtig faktor i den industri, der fremstiller kontorudstyr, og at opretholdelsen og udviklingen af den teknologi, der anvendes i dag, vil være af væsentlig betydning for udviklingen af fremtidige reprografiske produkter. Rådet bekræfter disse synspunkter.

(90) For så vidt angår de berørte OEM-selskaber har alle de største af disse selskaber fortsat gjort gældende, som anført i betragtning nr. 94 i forordning (EØF) nr. 2640/86, at indførelsen af endelige foranstaltninger vil medføre, at det kan drages i tvivl, om disse selskaber fortsat kan bestå som forhandlere i Fællesskabet af PPC og dermed beslægtede varer, og i nogle tilfælde om de vil kunne forblive på markedet i Fællesskabet for andre reprografiske produkter end PPC. Nogle OEM-selskaber har foreslået, at der tages hensyn til dette forhold ved indførelse af foranstaltninger, som er specifikke for de enkelte OEM-selskaber, enten i deres egenskab af importører eller i nogle tilfælde som eksportører, når PPC-maskinerne faktisk købes af OEM-selskaberne i Japan.

(91) Kommissionen har nøje undersøgt disse argumenter. For det første har Kommissionen ikke modtaget tilfredsstillende beviser for, at indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger i sig selv vil indebære risiko for de pågældende OEM-selskabers fortsatte beståen, idet disse under alle omstændigheder er sårbare over for japanske producenters etablering af nye distributionssystemer og produktionsanlæg i Fællesskabet, og de har set under ét mistet markedsandele i Fællesskabet til maskiner solgt under japanske eksportørers eget mærke. Rådet bekræfter dette synspunkt.

(92) Med hensyn til indførelsen af særskilte foranstaltninger vedrørende OEM-selskabernes import rejser der sig to spørgsmål. For det første, om der kan træffes foranstaltninger, som er specifikke for importørerne, men ikke for de pågældende eksportører af disse varer, og for det andet, om nogle af OEM-selskaberne kan behandles som eksportører af den pågældende vare.

Der synes ikke at være nogen retlig begrundelse for hverken at indføre foranstaltninger, som er specifikke for importørerne, eller at behandle nogle af OEM-selskaberne som eksportører, for hvilke der kan beregnes særskilte dumpingmargener.

Dumpingmargenerne beregnedes i det foreliggende tilfælde på grundlag af en sammenligning af hver af de berørte eksportørers priser, og de således fastlagte dumpingmargener var følgelig specifikke for den enkelte eksportør. Som følge heraf ville enhver fremgangsmåde, ved hvilken der indførtes foranstaltninger, som var specifikke for en bestemt kategori af importører, være kompliceret, kunne give anledning til omgåelse og formentlig være uanvendelig. Dette ville være tilfældet for enhver ordning, i henhold til hvilken OEM-selskaberne betalte told efter lavere satser end andre importører. Det ville være urimeligt, hvis OEM-selskaberne kunne købe fra en hvilken som helst eksportør og betale samme told, uanset hvilken toldsats der var gældende for den pågældende eksportør. Under alle omstændigheder anser Kommissionen ikke det forhold, at OEM-selskaber videresælger importerede varer under deres eget varemærke, for at være en tilstrækkelig begrundelse for en særskilt behandling af OEM-selskaberne i forhold til andre importører.

En række OEM-selskaber har gjort gældende, at de eksporterer varen fra Japan, og at de følgelig i henseende til indførelsen af foranstaltninger skulle behandles på samme måde som de japanske producenter. Denne fremgangsmåde ville imidlertid heller ikke være hensigtsmæssig. Det er klart, at selv om OEM-selskabet rent fysisk varetager eksporten af varen, er den pågældende vare solgt til OEM-selskabet med henblik på eksport, og eksportprisen til Fællesskabet er følgelig den pris, som OEM-selskabet har betalt den pågældende japanske producent. Det vil følgelig ikke være korrekt at holde dette salg uden for beregningen af dumpingmargenen for den pågældende eksportør, navnlig hvis der dermed kan blive tale om en forøgelse af dumpingmargenen for denne eksportør, hvilket er muligt.

(93) Kommissionen er derfor fortsat af den opfattelse, at indførelsen af en endelig antidumpingtold i det foreliggende tilfælde skal sikre, at i det mindste visse af de tilbageværende producenter i Fællesskabet, som fremstiller PPC kan forblive på markedet med deraf følgende fordele for Fællesskabet i henseende til beskæftigelse, teknologisk ekspertise og interne leveringsmuligheder, og dette vil alt i alt i højere grad være i overensstemmelse med Fællesskabets interesser end at begunstige importører eller forhandlere i Fællesskabet, som i vid udstrækning er blevet afhængige af den skadevoldende dumpingimport. Desuden er der efter Kommissionens opfattelse ingen retlig begrundelse for at

indføre antidumpingtold til forskellige satser på importen af varer fra samme japanske producent. Rådet bekræfter dette synspunkt.

- (94) En række eksportører og importører har på ny fremført den påstand, at indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger vil begrænse konkurrencen i Fællesskabet, idet der opstår øget risiko for, at der skabes et oligopol på markedet med deraf følgende risiko for ugunstige virkninger for forbrugerne i Fællesskabet i henseende til udbud og priser. Kommissionen har ikke fået forelagt beviser til støtte for denne påstand. Faktisk fører de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, snarere til den modsatte konklusion, nemlig at såfremt der ikke indføres antidumpingforanstaltninger reduceres antallet af konkurrenter på markedet. Dette er navnlig tilfældet for visse af klagerne, som måtte stå svagt over for en overtagelse svarende til den, der fandt sted for en af de oprindelige deltagere i klagen, som blev overtaget af en af eksportørerne under proceduren. Endvidere skal det anføres, at seks af de ni eksportører, som realistisk set kunne være interesseret i produktion i Fællesskabet, allerede har produktion eller har ladet forstå, at de har til hensigt at indlede en produktion i Fællesskabet i nær fremtid. Der er heller intet der tyder på, at antallet af japanske leverandører til Fællesskabet vil gå ned. Følgelig må påstanden om, at antidumpingforanstaltningerne kan medføre en begrænsning af konkurrencen i dette tilfælde, anses for ubegrundet.

- (95) Rådet bekræfter Kommissionens synspunkter vedrørende Fællesskabets interesser som omhandlet i betragtning nr. 101 og 102 i forordning (EØF) nr. 2640/86.

- (96) Kommissionen har ikke fået forelagt beviser, der giver anledning til at formode, at den samlede virkning på beskæftigelsen i PPC-sektoren i Fællesskabet som helhed af indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger skulle være af nævneværdigt omfang.

- (97) En række eksportører og importører, navnlig OEM-selskaber, har givet udtryk for det synspunkt, at såfremt der skal indføres foranstaltninger, bør disse foranstaltninger begrænses til alene at beskytte, hvad der kan anses for den egentlige erhvervsgren i Fællesskabet, medens de ikke bør indebære beskyttelse for varer, der har et stort indhold af importerede komponenter. Dette synspunkt er begrundet i de forhold, som omhandlet i betragtning nr. 54, at Rank Xerox, den største af producenterne i Fællesskabet, som fremstiller PPC med lille kapacitet (henhørende i

segment 1 og 2), ved fremstillingen af disse PPC anvender en betydelig andel af komponenter, der importeres fra Japan. Under hensyntagen til de synspunkter, der er omhandlet i betragtning nr. 89, og endvidere til den kendsgerning, at i det foreliggende tilfælde påvirker omkostningerne ved de pågældende varer generelt ikke i væsentlig grad den samlede fortjeneste for brugerne i Fællesskabet af disse varer, finder Rådet det ikke rimeligt at udelukke varer fra fordelingen af beskyttelsesforanstaltninger, blot fordi de måtte have en forholdsvis lille værditilvækst i Fællesskabet. Under alle omstændigheder er der ud over Rank Xerox to andre selskaber, som har indgivet klage, og som fremstiller PPC med lille kapacitet i Fællesskabet, hvor de har en større værditilvækst end Rank Xerox-maskinerne, og såfremt der ikke træffes foranstaltninger på dette område, vil disse selskaber også gå glip af foranstaltninger, der giver dem beskyttelse mod dumpingimportens skadelige virkninger.

Rådet bekræfter dette synspunkt.

- (98) Rådet bekræfter også resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse som anført i betragtning nr. 104 i forordning (EØF) nr. 2640/86 vedrørende en prisforhøjelse, som måtte indtræffe efter indførelsen af foranstaltninger.

- (99) Efter at have taget hensyn til de af de berørte parter fremførte argumenter, bekræfter Rådet som konklusion resultaterne af Kommissionens undersøgelse, ifølge hvilke det i den sidste ende er i Fællesskabets interesse på længere sigt at afhjælpe de skadelige virkninger af dumpingimporten fra Japan for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, og at fordelene ved en sådan beskyttelse ganske klart opvejer eventuelle virkninger, navnlig for prisen, som kan siges ikke at være i forbrugernes interesse.

J. TILSAGN

- (100) Kyocera, en japansk eksportør, der ophørte med at eksportere til Fællesskabet efter referenceperioden, afgav et fornyet tilsagn vedrørende fremtidig eksport til Fællesskabet.

Kommissionen godtog efter konsultation i det rådgivende udvalg det af Kyocera afgivne fornyede tilsagn. Undersøgelsen var dermed afsluttet for dette selskabs vedkommende.

To OEM-selskaber afgav også tilsagn.

Kommissionen, som i overensstemmelse med sædvanlig praksis ikke kan godtage tilsagn fra importører, jf. betragtning nr. 92 er ikke i stand til at betragte OEM-selskaberne som eksperter med

henblik herpå og efter konsultation i det rådgivende udvalg underrettede den de pågældende to OEM-selskaber om, at de pågældende tilsagn ikke kunne godtages.

K. TOLDSATS

- (101) I overensstemmelse med konklusionerne af den foreløbige undersøgelse ansås det for passende at hindre, at dumpingimporten fortsat forvoldte skade. Ved beregningen af denne told fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt og rimeligt at fastlægge tolden på et niveau, der var tilstrækkelig højt til at sikre fællesskabsproducenterne en fortjeneste på 12 % før skat af »salget« af maskiner. Ved fortjeneste af salg forstås i denne forbindelse fortjeneste på det direkte salg til den endelige forbruger og til forhandlere af maskiner af eget fabrikat plus fortjeneste ved udlejning, som opnås i forbindelse med indtægterne af udlejningen af selve maskindelen.
- (102) Fastsættelsen af en fortjeneste på 12 % af salget i forordningen (EØF) nr. 2640/86 anfægtedes af eksportørerne og OEM-selskaberne, som fandt den for stor, og af klagerne, der anså den for at være for lille.

Endvidere anførtes det, at maskinerne, som Kommissionen selv havde erkendt, jf. betragtning nr. 10 i forordning (EØF) nr. 2640/86, ofte sælges med tab eller med minimal fortjeneste, idet gevinsten fremkommer ved det efterfølgende salg af hjælpematerialer.

For så vidt angår klagerne fremførtes den påstand, at for at kunne tiltrække kapital til den nødvendige finansiering af virksomheden, måtte producenterne af fotokopieringsmaskiner kunne opvise et afkast på mindst 18 % på driftsaktiverne som helhed. Med en omsætningshastighed (salgsomsætning divideret med aktiverne) for aktiverne på én, svarede tallet for afkastet af aktivmassen til 18 % af salgsomsætningen. Det anførtes endvidere, at selv om maskinerne betragtedes særskilt, altså eksklusive hjælpematerialer m.v., skulle den nødvendige indtjening være mindst 18 %. CECOM forsøgte også at påvise, at en fortjeneste på 18 % af omsætningen var i overensstemmelse med det krav, der måtte stilles af en integreret leverandør, dvs. en leverandør, der producerer, forhandler og sælger fotokopieringsmaskiner i detaileddet.

- (103) Kommissionens valg af en fortjenstmargen på 12 % var et skøn over den fortjeneste, der var nødvendig for at sætte fællesskabsproducenterne som helhed i stand til:

- at fastholde deres stilling på markedet i fremtiden ved at gøre det muligt for dem at afholde tilstrækkelige udgifter til forskning og udvikling og til fremme af afsætningen af deres varer;
- at opnå et rimeligt afkast, som står i et rimeligt forhold til den risiko, der er forbundet med at udvikle nye varer, og som sikrer aktionærerne et rimeligt udbytte.

Ved valget af en fortjenstmargen på 12 % tog Kommissionen også hensyn til denne fællesskabs-erhvervsgrens struktur, navnlig at Rank Xerox og Océ udøvede virksomhed som fuldt integrerede producenter, medens Olivetti hovedsagelig solgte til forhandlere. Hvis det var påkrævet at opstille tal for minimumsfortjenesten særskilt for fællesskabsproducenternes produktions-, distributions- og detail-salgsvirksomhed, ville det være urimeligt at fastsætte en sats på under 5 % for hver af disse aktiviteter. Satsen af denne størrelsesorden er stort set i overensstemmelse med en samlet fortjenstmargen på 12 %. Nævnte minimumssatser for fortjenesten er i overensstemmelse med valget af en fortjenstmargen på 5 %, som anvendtes for japanske distributionsvirksomheder i forbindelse med beregning af eksportpriserne og for forhandlere, hvor det var nødvendigt at foretage justeringer af deres priser, jf. betragtning nr. 16 og 107.

Endvidere tog Kommissionen hensyn til det forhold, at producenterne salgsomsætning var meget forskellig, og selv om det kunne være berettiget at fastsætte en større fortjenestmargin for producenter med en lille produktion, måtte dette opvejes af lavere tal for producenter med stor produktion.

- (104) Med hensyn til klagerens påstand om at en fortjeneste på 18 % af salgsomsætningen var det rette tal for så vidt angår maskiner, fandt Kommissionen, at dette tal indeholdt den større fortjeneste, der almindeligvis opnås ved salg af hjælpematerialer m.v., og at det derfor var uegnet i henseende til salget af maskiner alene. Selv om klagerne søgte at påvise, at en fortjeneste på 18 % af salgsomsætningen for maskiner alene stadig var berettiget, fandt Kommissionen, at de fremlagte beviser var ufuldstændige og i visse tilfælde i uoverensstemmelse med tidligere påstande.
- (105) For så vidt angår påstanden om at en fortjeneste på 12 % af omsætningen er for stor, modtog Kommissionen få oplysninger fra OEM-selskaber eller eksportører til støtte for dette synspunkt eller forslag til et passende tal. Som anført ovenfor anser

Kommissionen den pressede fortjeneste, som producenterne opnår i øjeblikket, for at være for lav. Endvidere kan Kommissionen ikke se nogen rimelig begrundelse for, som eksportørerne synes at antyde, at der udelukkende bør opnås fortjeneste af salget af hjælpematerialer m.v.

(106) Som konklusion og af ovennævnte grunde giver Rådet Kommissionen medhold i det synspunkt, at en fortjeneste på 12 % af salget er et rimeligt og redeligt tal, der kan fastsættes som mål for fællesskabsproducenterne med henblik på fastsættelse af tolden i denne procedure.

(107) Den told, der er nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger for Fællesskabets producenter af PPC, beregnedes således :

- i) For hver type af transaktioner, der blev indgået mellem fællesskabsproducenter og deres kunder (dvs. udlejning, salg til den endelige bruger, forhandlersalg), opstilledes der et driftsregnskab for hver maskine på grundlag af reviderede og interne regnskabstal for referenceperioden (januar til juli 1985). Denne periode ansås for at være repræsentativ for en analyse af klagernes finansielle resultater. Der indgik som tidligere ikke tal fra Tetras i beregningen, da dette selskab ikke havde udøvet virksomhed i et fuldt regnskabsår, og der forelå derfor ikke reviderede regnskaber. Hvad angår udlejningsvirksomheden, som skal undersøges særskilt, fandt Kommissionen, at det ville være ukorrekt ved beregningen at se bort fra denne form for transaktioner i betragtning af deres generelle betydning i værdimæssig henseende, og den anmodede derfor Océ, Olivetti og Rank Xerox om at fremlægge skøn over driftsregnskaberne for maskindelen i udlejningstransaktionerne.

Océ og Rank Xerox indgav disse oplysninger ved at foretage en opdeling af lejeindtægterne på maskin-, service- og finansieringsdelen og ved at beregne de omkostninger, der var forbundet med maskindelen i henhold til selskabets regnskabsoplysninger. Omkostningerne fordeltes almindeligvis på grundlag af omsætningen.

Begge selskaber gjorde gældende, at finansieringsdelen skulle betragtes som en særskilt fortjenstkilde, hvorfor omkostningerne skulle fordeles pro rata. Kommissionen afviste dette synspunkt med den begrundelse, at hovedformålet med finansieringen var at lette opstil-

lingen af maskinen, ikke at opnå en særskilt fortjeneste.

Ved beregningen af tolden i denne procedure er der ikke indregnet et skøn over maskindelens betydning for Olivettis udlejningsvirksomhed, da det ikke var muligt at fremskaffe finansielle oplysninger på samme grundlag som for Océ og Rank Xerox. Denne udelukkelse har ingen indvirkning på beregningen i betragtning af den ringe størrelse af Olivettis udlejningsvirksomhed (mindre end 1 %) sammenholdt med CECOM-medlemmernes samlede salg af fotokopieringsmaskiner (herunder maskindelens bidrag til lejeindtægterne).

- ii) For hver maskine og hver type transaktion blev der fastlagt et endeligt tal for fortjeneste før skat udtrykt i procent af omsætningen. Resultaterne for hver maskine blev lagt sammen med henblik på at nå frem til ét driftsregnskab og én sats for fortjenesten af salget for den pågældende type transaktion, for hver producent, for alle maskiner i segment 1 til 4 i Dataquest-klassifikationen.

- iii) På grundlag af den fortjeneste af salget, der beregnedes for hvert udsnit, blev der foretaget en beregning for at fastslå, hvor meget hver fællesskabsproducents indtægter skulle stige, for at han kunne opnå en fortjeneste på 12 % for hver type transaktion.

- iv) Eftersom de med japanske eksportører forbundne datterselskaber hovedsagelig sælger til forhandlere i Fællesskabet, var det påkrævet at foretage en justering for at bringe den ønskede forhøjelse af indtægterne for fællesskabsproducenter, der sælger direkte til den endelige bruger, ned på samme niveau som for forhandlere. Den faktor, der var nødvendig for at gennemføre denne justering, var identisk med den, der er omhandlet i betragtning nr. 53 i forordning (EØF) nr. 2640/86, og som benyttes til at gøre salgspriserne for japansk fremstillede og CECOM-fremstillede modeller sammenlignelige.

- v) Forhøjelsen af den ønskede indtægt på forhandlerniveau for hver type transaktion for hvert selskab vejedes derefter på grundlag af omsætningen for hver type transaktion for at nå frem til en vejjet gennemsnitlig forhøjelse af indtægterne for fællesskabsproducenterne set under ét. Denne forhøjelse androg 13 %.

vi) En faktor, der repræsenterede de gennemsnitlige omkostninger mellem indførsel og videresalg til forhandlere, blev lagt til den samlede omsætning, cif, for japanske eksportørers salg til forbundne datterselskaber i Fællesskabet. Denne faktor på 35 % udgør de gennemsnitlige omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg for de japanske datterselskaber, der solgte til forhandlere i Fællesskabet i referenceperioden, og for hvilke omkostningerne mellem indførsel og videresalg let kunne fastslås. Omkostningerne for de datterselskaber der blev medtaget i denne beregning, ansås for repræsentative for samtlige japanske datterselskabers omkostninger mellem indførsel og videresalg.

vii) 13 % — det i punkt v) ovenfor omhandlede tal — af det i punkt vi) omhandlede samlede tal udgør det absolutte tal, hvormed japanske datterselskabers priser til forhandlere bør forhøjes. Dette absolutte tal udtrykt i procent af den samlede cif-værdi af japanske eksportørers salg til forbundne datterselskaber i Fællesskabet svarer til den værditold ved grænsen, der er nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumpingimporten.

Ifølge den endelige beregning er den nødvendige værditold 20 %.

(108) Den metode, som Kommissionen har anvendt ved fastlæggelse af tolden i denne procedure, er baseret på to forudsætninger. Dels tages der ved forhøjelsen af indtægterne ikke hensyn til en eventuel forøgelse af markedsandelen samt stordriftsfordele, som toldforhøjelsen kan medføre for CECOM-medlemmerne. Dels er der ikke i beregningen medtaget en faktor, hvorved der tages hensyn til virkningerne af underbud, dvs. at den stigning i indtægterne, der er nødvendig for at sikre fællesskabsproducenterne en fortjeneste på 12 % af salget, beregnes som en procentdel af de faktiske priser, de opnåede på markedet i referenceperioden, og den indeholdt ikke et yderligere element, hvorved der blev taget hensyn til forskellen mellem disse priser og japanske forbundne selskabers generelt lavere videresalgspriser.

(109) Hvad angår det første punkt er Kommissionen af den opfattelse, at eftersom det er formålet med foranstaltningerne at afhjælpe den skade, der i øjeblikket påføres fællesskabsproducenterne som følge af dumpingimporten, skal disse foranstaltninger sigte mod at afhjælpe den aktuelle situation. Det ville være umuligt at tage hensyn til en even-

tuel fremtidig forøgelse af markedsandelen eller til øgede stordriftsfordele, eftersom Rådet ikke kan forudse, hvorledes fællesskabsproducenterne vil reagere på den udvikling på markedet, som vil finde sted som følge af indførelsen af told. Det er imidlertid klart, at en fornyet undersøgelse som følge af en ændring i omstændighederne i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2176/84 kan være berettiget, såfremt der skulle blive fremlagt tilstrækkelige beviser for, at compensationen er for stor i forhold til skadens omfang.

(110) For så vidt angår påstanden om at indtægtsforhøjelsen burde beregnes på en sådan måde, at der tages hensyn til de japanske datterselskabers generelt lavere videresalgspriser, har Rådet fastslået (betragtning nr. 49), at selv om der uivelsomt er tale om underbud på markedet, er der tale om et forbigående fænomen, og underbudene er forholdsvis ubetydelige og indrømmes ofte i form af ikke kvantificerbare tilbud om særligt »udstyr«. I betragtning af arten af disse underbud, finder Kommissionen det ikke muligt på en rimelig måde at nå frem til en enkelt procentsats, der repræsenterer alle eksportørers gennemsnitlige underbud. Kommissionen fastslog derfor, at det vil være uhenigtsmæssigt i forbindelse med denne procedure at indregne et element i tolden, hvorved der tages hensyn til den form for underbud, der er konstateret under proceduren.

(111) Der blev også stillet spørgsmålstegn ved, om Kommissionens globale beregningsmetode for fastsættelse af tolden indebar en tilstrækkelig sanktion over for selskaber, for hvilke der var konstateret de højeste dumpingmargener.

Rådet finder imidlertid, at antidumpingtolden som fastsat i artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2176/84 bør være lavere end de konstaterede dumpingmargener, såfremt en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden. I denne procedure anses en sådan lavere told ifølge det foreliggende for at være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der påføres fællesskabsproducenterne, og den skal følgelig anvendes over for de producenter, hvis dumpingmargen er større end eller lig med den fastsatte tærskelværdi.

(112) Desuden gjorde en eksportør gældende, at Kommissionens metode ved beregning af tolden ikke var retfærdig over for den pågældende, fordi det gennemsnit af alle eksportørers omkostninger mellem indførsel og videresalg, som Kommissionen benyttede ved beregningen, var højere end den pågældende eksportørs omkostninger. Kommissionen godtager ikke dette argument.

Det ville ikke være rimeligt at beregne forskellige toldsats for hver eksportør på grundlag af betragtninger vedrørende de skadelige virkninger (i modsætning til dumpingmargenerne), uden at der tages hensyn til det forhold, at forskellige modeller, der fremstilles af hver eksportør, har skadelige virkninger i forskelligt omfang for priserne på de i Fællesskabet fremstillede modeller, hvormed de konkurrerer mest direkte. Det har imidlertid vist sig umuligt at beregne forskellige toldsats for hver model fremstillet af hver eksportør, både fordi der ikke kan foretages nøjagtige sammenligninger mellem modeller med forskellige funktioner, og fordi de japanske modeller ikke blot konkurrerer med bestemte fællesskabsmodeller.

Under disse omstændigheder har Fællesskabets institutioner konkluderet, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, og heller ikke muligt, for hver eksportør at beregne en vejret gennemsnitlig prisforhøjelse, der udgør det beløb, der er nødvendigt for at sætte fællesskabsproducenterne i stand til at opnå en fortjeneste på 12 % på de af deres modeller, der konkurrerer med den pågældende eksportørs modeller. Det konkluderedes derfor, at den eneste rimelige måde til angivelse af den samlede indtægtsforhøjelse der var nødvendig for at sikre fællesskabsproducenterne en fortjeneste på 12 %, ville være at beregne et samlet tal, der ikke specificeres for den enkelte eksportør. Kommissionen finder under disse omstændigheder, at eftersom det ikke var muligt at kvantificere den skade, der forårsagedes af hver enkelt eksportør, ville det være urimeligt at fordele dumpingimportens skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet alene på grundlag af forskelle i de japanske eksportørers omkostninger mellem indførsel og videresalg. De omkostninger mellem indførsel og videresalg i Fællesskabet, der påløber hos en eksportørs datterselskab, er ikke en afgørende faktor for så vidt angår den antidumpingtold, der skal betales, eftersom dette beløb er en funktion af prisen ved Fællesskabets grænse.

- (113) En eksportør gjorde gældende, at Kommissionen ved beregningen af tolden burde tage hensyn til rentabiliteten af klagerens samlede salg af maskiner. Det anførtes således, at den forhøjelse af indtægterne, der var nødvendig for at opnå en fortjeneste på 12 % af salget, burde beregnes både for maskiner indkøbt på OEM-basis eller for direkte distribution fra japanske eksportører og for maskiner af eget fabrikat.

Kommissionen anser denne fremgangsmåde for ulogisk, eftersom formålet med foranstaltningerne er at afhjælpe den skade, der påføres producenter i Fællesskabet, som fremstiller samme vare. Da

fællesskabsproducenterne ikke fremstiller varer, som de sælger på OEM-basis, kan der ikke tages hensyn til eventuel skade, der opstår som følge af sådanne transaktioner.

- (114) Konklusionen er den, at det anses for passende, at den endelige antidumpingtold fastsættes til 20 % for eksporten fra alle selskaber, for hvilke der er konstateret en dumpingmargin, der er højere end eller lig med denne sats. For de øvrige selskaber bør den endelige antidumpingtold være lig med den fastsatte dumpingmargin.
- (115) Den endelige antidumpingtold bør anvendes for alle modeller af PPC-fotokopieringsmaskiner fra Japan med undtagelse af maskiner, der er klassificeret i segment 5 og 6 i Dataquest-klassifikationen.

I overensstemmelse med resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse, jf. betragtning nr. 113 i forordning (EØF) nr. 2640/86, finder Rådet, at det relevante kriterium, der skal lægges til grund for afgørelsen af, hvilke PPC-kopieringsmaskiner som skal omfattes af foranstaltningerne, er maskinens hastighed. Hvad angår hastighedsgrænsen blev denne i den foreløbige undersøgelse fastsat til 70 kopier pr. minut, hvilket er lidt lavere end den maksimale hastighed for kopieringsmaskiner i segment 4, som er 75 kopier pr. minut. Ved en nærmere undersøgelse af denne grænse er Rådet nået til den konklusion, at på trods af en vis overlappning med kopieringsmaskiner i segment 5 bør foranstaltningerne anvendes for maskiner i segment 4 med indtil den maksimale hastighed, så meget mere som Rådet har grund til at formode, at visse eksportører nu leverer til Fællesskabet segment-4-maskiner, som kan fremstille 70 kopier pr. minut. Eftersom det er fastslået, at modeller i dette segment påfører den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade, bør der opkræves told for disse modeller. Følgelig skal den endelige antidumpingtold ikke anvendes for PPC-fotokopieringsmaskiner fra Japan, som har en kopieringshastighed på over 75 kopier pr. minut.

- (116) Klagerne gjorde gældende, at der er risiko for omgåelse af tolden, da kopieringshastigheden for nogle kopieringsmaskiner ifølge en laboratorieundersøgelse, som moderselskabet har foretaget for Rank Xerox, kan øges med 35 % eller mere uden væsentlige ændringer af modellen, således at maskinhastigheden kan øges til over grænsen på 75 kopier pr. minut. De betænkeligheder, som klagerne giver udtryk for i denne henseende, er ikke ganske ubegrundede, i det mindste ud fra en teoretisk synsvinkel, men Kommissionen finder, at de beviser, der er fremlagt til støtte for CECOM's påstand, er utilstrækkelige til at skabe grundlag for en berettiget forhøjelse af den fastsatte grænse til mere end 75 kopier pr. minut.

(117) Endelig er det under proceduren konstateret, at pos. 90.10 A i den fælles toldtarif, hvorunder PPC-fotokopieringsmaskiner henhører, indbefatter andre kopieringsmaskiner med forskellige funktioner og anvendelsesformål, som ikke er omfattet af proceduren. Det er derfor nødvendigt, at disse varer, der stort set kan betegnes som farvekopieringsmaskiner, kopieringsmaskiner til fremstilling af tekniske tegninger og arkitekttetegninger, mikrofiche-læsere og -printere samt såkaldte »white board«-kopieringsmaskiner, undtages fra foranstaltningerne.

(118) Rådet konstaterede endelig, at maksimumstoldsatsen i Spanien for PPC i årene 1986 og 1987 var højere end toldsatsen i den fælles toldtarif for samme vare. Med henblik på at undgå import i nævnte medlemsstat til en højere samlet toldsats end den, der gælder i andre medlemsstater, fandtes det hensigtsmæssigt at sikre, at den samlede effekt af Fællesskabets antidumpingtold og den told i Spanien, der ikke er bragt på linje med toldtarifens, ikke overstiger tolden efter den fælles toldtarif plus antidumpingtolden.

L. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(119) I betragtning af størrelsen af de konstaterede dumpingmarginer og den alvorlige skade, der er påført fællesskabsproducenterne, anser Rådet det for påkrævet, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves med det fulde beløb eller i de tilfælde, hvor den endelige told er lavere end den midlertidige told, med et beløb højest svarende til den endelige told. For så vidt angår opkrævning af midlertidig told i Spanien finder den i betragtning nr. 118 anførte ordning anvendelse

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med optisk system, henhørende under pos. 90.10 A i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex. 90.10-22, med oprindelse i Japan.

2. Tolden fastsættes til 20 % af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, dog bortset fra importen af de i stk. 1 omhandlede varer, som fremstilles og eksporteres af følgende selskaber, for hvilke tolden fastsættes til:

	%
— Copyer Company Limited, Tokyo	7,2
— Mita Industrial Company, Osaka	12,6
— Toshiba Corporation, Tokyo	10,0

3. Den i denne artikel anførte told finder ikke anvendelse på de i stk. 1 beskrevne varer, som eksporteres af Kyocera Corporation, Tokyo.

4. Den i denne artikel fastsatte told finder ikke anvendelse på:

— de varer, der er beskrevet i stk. 1, og som kan kopiere med en hastighed på over 75 A-4 ark pr. minut;

— følgende varer:

— læsere/printere af perforationskort (aperture cards) og mikrofilmprintere/læsere (maskiner, som kan aflæse og fremstille forstørrede kopier af mikrofilm, mikrofiche og perforationskort (aperture cards));

— kopieringsmaskiner til farvekopiering (maskiner, der automatisk kan fremstille kopier i alle farver, svarende til farvede originaldokumenter, i én arbejdsgang på grundlag af en polykromatisk proces);

— »white board«-kopieringsmaskiner (maskiner, på hvilke der kan fremstilles kopier af oplysninger, der fremvises på en skærm);

— kopieringsmaskiner til store formater, på hvilke der kan fremstilles kopier i format A-2 og derover på grundlag af originaldokumenter af størrelse over format A-2.

5. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 2640/86 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves med en sats svarende til den endelige told for så vidt angår Mita og Toshiba, og med en sats svarende til den midlertidige told i alle andre tilfælde.

Artikel 3

Den antidumpingtold, der er indført, eller som opkræves i henhold til artikel 1 og 2, opkræves kun ved import i Spanien i det omfang, den gældende told i nævnte medlemsstat plus antidumpingtolden på den pågældende vare ikke overstiger tolden efter den fælles toldtarif plus antidumpingtolden for den samme vare.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Rådets vegne
P. DE KEERSMAEKER
Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 23. februar 1987

om godtagelse af tilsagn afgivet af Kyocera Corporation i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan og om afslutning af undersøgelsen

(87/135/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 10,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til forordning (EØF) nr. 2176/84, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 2640/86⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af PPC-fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan;

Kyocera Corporation var en af de japanske eksportører, der ifølge det foreliggende havde foretaget dumpingimport af PPC-fotokopieringsmaskiner til Fællesskabet i referenceperioden (januar til juli 1985) og derved havde påført fællesskabsproducenterne skade;

forud for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger havde Kyocera givet et tilsagn, som ikke blev godtaget af Kommissionen på dette foreløbige stadium i undersøgelsen;

Kyoceras seneste eksport til Fællesskabet af PPC-fotokopieringsmaskiner fandt sted i juli 1985, og selskabet har ikke siden eksporteret til Fællesskabet;

Kommissionen har fastslået, at Kyocera indstillede al produktion af PPC-fotokopieringsmaskiner i marts 1986;

Kyocera har revideret sit tilsagn vedrørende fremtidig eksport og har tilbudt at give Kommissionen et tilstrækkeligt varsel, såfremt det skulle træffe beslutning om at genoptage eksporten til Fællesskabet;

Kommissionen finder, at Kyoceras reviderede tilsagn kan godtages;

Rådet har ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 535/87⁽³⁾ truffet beslutning om opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det tilsagn, der er afgivet af Kyocera Corporation i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af PPC-fotokopieringsmaskiner, henhørende under pos. 90.10 A i den fælles toltarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 90.10-22, med oprindelse i Japan, godtages.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 239 af 26. 8. 1986, s. 5.

⁽³⁾ Se side 12 i denne Tidende.

Artikel 2

Undersøgelsen i forbindelse med den i artikel 1 nævnte antidumpingprocedure afsluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Kommissionens vegne
Willy DE CLERCQ
Medlem af Kommissionen

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

EMPLOYMENT AND HOUSING RENOVATION IN EUROPE

The growing crisis in the construction industry affecting Europe since 1974/75 has, apart from brief upswings, worsened considerably since the early 1980s.

Employment levels have declined sharply in the construction industry: in the space of ten years it has lost about one quarter of its workforce.

The crisis can be largely attributed to the impact of the following constraints on construction and civil engineering industry which leave it little room for manoeuvre:

- close ties to the public authorities' budgetary and financial policy leave it little autonomy with respect to macro-economic factors (household incomes, interest rates, etc);
- the structural change in demand resulting in a slowdown, then fall-off, in major public and industrial infrastructure programmes accompanied by the growth of more fragmented work;
- a change in the pattern of investment, which is gradually becoming more 'abstract' — i.e., aimed at rationalization rather than an increase in capacity.

98 pp.

Published in: English, French, German.

Catalogue number: CB-46-86-961-EN-C

ISBN: 92-825-6422-3

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

IRL 6.40

UKL 5.80

USD 9

BFR 400

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

REGIONER
Statistisk årbog 1986

Denne publikation fra De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor indeholder de seneste statistikker vedrørende de sociale og økonomiske forhold i Det europæiske Fællesskabs regioner.

Publikationen omhandler:

- befolkningskarakteristika
- beskæftigelse og arbejdsløshed
- undervisning, sundhed og andre sociale indikatorer
- økonomiske aggregater
- de vigtigste serier vedrørende forskellige sektorer, såsom landbrug, industri, energi og tjenesteydelser
- Fællesskabets økonomiske bistand til investeringer.

De vigtigste regionale indikatorer er også præsenteret ved forskelligtfarvede kort.

233 s., 14 kort.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk.

Katalognummer: CA-44-85-412-7C-C ISBN: 92-825-5935-1

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

DKR 179 BFR 1 000

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

DET EUROPÆISKE CENTER FOR UDVIKLING AF ERHVERVSUDDANNELSE (CEDEFOP)

LIGE MULIGHEDER OG ERHVERVSUDDANNELSE

Fem år efter . . . Erhvervsuddannelsesforanstaltninger for kvinder i Det europæiske Fællesskab

Det vigtigste inden for Fællesskabets socialpolitik med hensyn til erhvervmæssig ligestilling mellem mænd og kvinder er uden sidestykke gennemførelsen af en lovgivning på området. En række retsregler, herunder direktiver med lovs gyldighed, danner en ramme, der garanterer lige behandling med hensyn til beskæftigelse, uddannelse og social sikkerhed.

Men som alle ved, er lovgivningsforanstaltninger alene aldrig tilstrækkelige til at fjerne enhver form for faktisk ulighed. Derfor har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber udarbejdet og foreslået medlemsstaterne at gennemføre en praktisk aktion til fjernelse af forskelsbehandling, som kvinder er ude for i erhvervslivet.

Det er på dette område, CEDEFOP hvert år siden sin oprettelse på fremtrædende plads i sit arbejdsprogram har haft bistand til Kommissionen ved gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, for så vidt angår orientering og uddannelse.

98 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, tysk.

Katalognummer: HX-43-85-903-DA-C ISBN: 92-825-5560-7

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

DKR 33 BFR 180

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg